

www.e-rara.ch

Novum Instrumentum omne

Erasmus, Desiderius

Apud inclytam Germaniae Basileam, [1516]

Universitätsbibliothek Basel

Shelf Mark: BibG B 3

Persistent Link: <http://dx.doi.org/10.3931/e-rara-2849>

Apokalypsis tou hagiou loannou tou theologou = Apocalypsis beati loannis theologi

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

χιτῶνα. τῶ δὲ δ'ωαμλίω φυλάξαι ἀνι
 τὴν ἀπ' αἵσου, καὶ εἶσαι κατενώπιον φη
 δ' ὅτις αὐτοῦ ἀμώμου ἐμ' ἀγαλλιάσει, μὴ
 νῶ σοφῶ δειῶ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μετ' α
 λωσάνκ, κράτος καὶ β'ζουσία, νῶν καὶ εἰς πάν
 τας τὴν αἰῶνα. Αμίν.

ΕΠΙΣΤΟΛῆς Ἰουδα τέλϺ.

tunicā. Ei uero qui pōt illos seruare a pec
 cato imunes & statuere in cōspectu glo
 riæ suæ, incōtaminatos in exultatiōe. so
 li sapienti deo seruatori nostro, gloria &
 magnificētia, & imperiū & potestas, nūc
 & in omnia sæcula. Amen.

Epistolæ Iudæ finis.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΟ/
 ΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, ἢ μ' ἐδ'ωκεν ἄν
 τῶ δ' δεδ'ε δείξει τοῖς
 δούλοις αὐτοῦ, ἃ δ' εἶ γε
 νέσθαι ἐμ' τάχα, καὶ ἐσήμωμεν ἀποσείλας
 διὰ τῶ ἀγγέλου αὐτοῦ, τῶ δούλῳ αὐτοῦ ἰω
 ἀννη, ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τῶ θεοῦ καὶ
 τῆ μαρτυρίαν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὅσα τε εἶδε,
 μακάριος ὁ ἀναβινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν
 λόγον τῆ προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐμ' αὐτῆ
 βεγχαμνύα, ὃ β' καιρὸς ἐγγύς, ἰωάννης ταῦς
 ἐπ' αἰ ἐκκλησίαις ταῦς ἐμ' τῆ ἀσία χάρις ὑ
 μῖν καὶ εἰρήνη ἀπ' τῆ ὀν καὶ ὁς ἡμ, καὶ ὁ ἐρχόμε
 νοσ καὶ ἀπ' τῆ ἐπ' αἰ πνθιμάτων, ἃ ὄσιμ ἐνώπιον
 τῆ θεόντ αὐτῆ, καὶ ἀπ' ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μάρ
 τυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλέων φη γῆς τῶν αἰ
 γαπίσαντι ἡμᾶς, Ἐλθέσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν
 ἀμαρτιῶν ἐμ' τῶν αἱματι αὐτῆ. καὶ ἐποίη
 σεν ἡμᾶς βασιλᾶς Ἐιερεῖς τῶν θεῶν καὶ πα
 τῆρι αὐτῶ

APOCALYPSIS BEATI IOAN
 NIS THEOLOGI.

R euclatio Iesu Christi quā de
 dit illi deus ut palam faceret
 seruis suis, q̄ oporteat fieri
 cito, & significauit, mittens
 per angelum suum seruo suo Iohanni,
 qui testimonio perhibuit uerbo dei, &
 testimonium Iesu Christi quæcumq; ui
 dit. Beatus qui legit & audit uerba pro
 phetiae & seruat ea, quæ in ea scripta
 sunt. Tempus enim prope est. Ioannes
 septem ecclesijs quæ sunt in Asia.
 Gratia uobis & pax ab eo qui est, & qui
 erat, & q̄ uenturus est, & a septem spiri
 tibus qui in conspectu throni eius sunt,
 & a Iesu Christo qui est testis fidelis pri
 mogenitus mortuorum & princeps re
 gum terræ. Qui dilexit nos & lauit nos
 a peccatis nostris in sanguine suo, & fe
 cit nos reges & sacerdotes deo & pa
 tri suo.

ἡρὶ αὐτῶν. αὐτῶν ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ἰδοὺ ἔρχει
 ταί μετὰ τῶν νεφελῶν. καὶ ὄψεται πᾶς
 ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ὄψεσθαι θέλουσι.
 καὶ κρονοῦνται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ
 ἀμήν. Εγὼ εἰμὶ τὸ α. καὶ τὸ ω. ἀρχὴ καὶ τέλος
 λέγει ὁ κύριος ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος.
 ὁ πᾶν κρᾶτος. Εγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ
 ἀδελφὸς τῶν ἀδελφῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψι
 καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἸΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ πατμοῦ
 διὰ τὸν λόγον τῶν δευτέρων βιβλίων μαρτυρία
 ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Εγενόμην ἐν πνεύματι
 ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου
 φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης.
 Εγὼ εἰμὶ τὸ α. καὶ τὸ ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔχα
 τος, καὶ ὁ βλέπων ἑξήκοντα ἑξακκλίαις, καὶ
 πέμψοντάς ἐκκλησίας, τὰς ἐν ἀσίᾳ εἰς
 ἔφεσον, καὶ εἰς σμύρναν, καὶ εἰς περγαμόν,
 καὶ εἰς θυατείραν, καὶ εἰς σάρδεις, καὶ εἰς λα
 διαδελφείαν, καὶ εἰς λαοδικείαν. καὶ ἐπέσει
 ψα βλέπων τὴν φωνήν. ἦτις ἐλάλησε μετ
 ἐμοῦ. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ βιβλίου λέγει τῷ
 σάτι. καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνίων ὁμοίον ἦν
 ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδῆρας, καὶ περὶ
 τὸ στήθος ζώνην χρυσοῦν. καὶ κεφαλὴν αὐτοῦ,
 ὡς ἄλβανον ὡς χιτῶνα. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 ὡς ὄμοιοι χαλκολίθων ὡς ἐν καμίνῳ πεπε
 ρωμένοι. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
 πολλῶν. καὶ ἔχω ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ
 ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τῶν σωματῶν αὐτοῦ ἔξι
 φαίαι δίσκοι ὡς ἡλίου φαίαι ἐν δυνάμει αὐ
 τοῦ. καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν ἔπεσα πρὸς τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἐπέθηκέν μοι τὴν
 δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ ἐμὲ λέγων μοι. Μὴ φο
 βῶ. ἐγὼ εἰμὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔχατος, καὶ ὁ
 ζῶν,

tri suo. Ipsi gloria & imperium in saecu
 la saeculorum . Amen . Ecce uenit cum
 nubibus, & uidebit eum omnis oculus
 & qui eum expunxerunt . Et plangent
 se oēs tribus terræ, etiā amen . Ego sum
 alpha & ω, principiū & finis , dicit dñs
 deus, q est, & q erat, & q uēturus est om
 nipotens . Ego Ioannes frater uester &
 particeps in tribulatiōe , & regno, & pa
 tiētia in Christo Iesu, fui in insula, quæ
 appellatur Patmos , propter uerbum
 dei & testimonium Iesu Christi . Fui in
 spiritu in dominico die , & audiui post
 me uocem magnam tanquam tubæ,
 dicentis . Ego sum α & ω primus & no
 uissimus . Quod uides, scribe in libro ,
 & mitte septem ecclesijs , quæ sunt in
 Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo,
 & Thyatire, & Sardis, & Philadelphîæ,
 & Laodiciæ . Et conuersus sum, ut uide
 rem uocem quæ loquebatur mecum .
 Et conuersus , uidi septem candelabra
 aurea , & in medio septem candelabro
 rum aureorum similem filio hominis
 uestitum podere , & præcinctum ad
 mammillas zona aurea . Caput autem
 eius & capilli erant candidi , uelut lana
 alba . & tanquam nix , Et oculi eius tan
 quam flamma ignis , & pedes eius si
 miles libanichalco, sicut i camino ardē
 tes . Et uox illius tanquam uox aquarū
 multarum , & habebat in dextera sua
 stellas septem . Et de ore eius gladius
 utraq; parte acutus exibat , & facies ei
 us sicut sol lucet in uirtute sua . Et cum
 uidissem eum, cecidi ad pedes eius tan
 quam mortuus . Et posuit dexteram
 suam super me , dicens . Noli timere ,
 ego sum primus , & nouissimus . &
 ζῶν,

& uiuus, &

ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰ-
 μι εἰς τοὺς αἰῶνας ἢ ἡ αἰῶνων, Ἐἶχον τὰς
 κλεῖς τοῦ ἄδου, καὶ τοῦ θανάτου. γράφομαι ἂ
 εἶδες, καὶ ἂ εἶσις, καὶ ἂ μέλλει γίνεσθαι με-
 τὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον ἢ ἐπὶ ἂς ἐξέρω, οὗς
 εἶδες ἐπὶ ῥῆθι δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπὶ ἂ λυ-
 χνίας, τὰς χρυσαῖας, εἰ ἐπὶ ἂς ἐξέρεις, ἄγγελοι
 ἢ ἐπὶ ἂ ἐκκλησιῶν εἰσί. Ἐπὶ ἂ λυχνίας
 αἶ εἶδες, ἐπὶ ἂ ἐκκλησίαι εἰσί. τῷ ἄγγε-
 λῳ τῷ ἐφεσίνῃ ἐκκλησίας, γράφομαι. τὰ δεξιᾶ
 σε ὁ κρατῆρς ἐπὶ ἂς ἐξέρεις ἐν τῇ δεξιᾷ σου,
 ὁ πηριπατῆρ ἐπὶ μέσῳ τῶν ἐπὶ ἂ λυχνίων τῶν χρυ-
 σῶν. οἶδ' ἂς ἐργάσῃ, Ἐπὶ ἂς κόπον σου, καὶ πλὴν
 ὑπμονῶν σου. Ἐπὶ ἂς δὴ δὴ δὴν βασάσαι κακῶς
 Ἐπὶ ἂς φάσω τὸν φάσκον τῆς εἰναι ἀπρόσολος καὶ
 οὐκ εἰσί, καὶ ἔντρος ἀντὺς ἰδοὺ, καὶ ἐβάπτισ' καὶ
 ὑπμονῶν ἐχ' ἢ ἡδὴ ἀπὸ ὀνομά μου, κεκοπία' καὶ
 καὶ οὐκ ἐκίμην. ἀλλ' ἔχω καὶ τὸ σὺ, ὅτι τὸ ἀγα-
 πλῶς σὺ τὸ πρῶτον ἀφῆκας, μνημόνθνε οὖν
 πόθ' ἐκπέπῳκ', καὶ μετανόησον, Ἐπὶ ἂς πρῶτα
 ἐργά ποίησον. εἶδ' ἂς μὴ, ἐρχομαί σοι τάχα, Ἐ-
 κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τῶν τόπων αὐτῆς, ἐὰν
 μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τὸ ἔχῃς, ὅτι μισῶς
 τὰ ἐργα ἢ νικολαίτ', ἂ καγὼ μισῶ. οὐ
 χωρὶς οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φάσιν
 ἐκ τῶν ζύλων τῆς ζωῆς. ὁ ὄντις ἐν μέσῳ τοῦ πῆρα
 εἰσὶν τοῦ θεοῦ. καὶ τῷ ἀγέλω τῆς ἐκκλη-
 σίας σμυρναίων γράφομαι. τὰ δεξιᾶ λέγει ὁ πρῶ-
 τος, καὶ ὁ ἔχατ' ὄς ἐγγύετο νεκρὸς. καὶ
 ἐζήσεν. οἶδ' ἂς σου τὰ ἐργα καὶ πλὴν θλίψιν
 καὶ πλὴν πῶχίαν, πλούσι' δὲ εἶ, καὶ τὸ
 βλασφημία ἢ λέγοντων ἰουδαίουσιν εἶ-
 ναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσί, ἀλλὰ σωμαγω-
 γὴ τοῦ σατανᾶ, μηδὲν φοβοῦ ἂ μέλλεις
 πάχαρ. ἰδοὺ μέλλει βαλεῖν ἢ ὑμῶν ὁ δι-
 ἀβολ' εἰς φυλακὴν, ἵνα παρὰβῆτε, καὶ
 ἐξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς
 ἐχρὶ θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν σέφα-
 νον τῆς ζωῆς

uiuus, & fui mortuus, & ecce sum uiuēs
 in saecula saeculorum, & habeo clauēs
 mortis & inferni. Scribe ergo quae ui-
 disti, & quae sunt, & quae oportet fieri
 post haec. Sacramentum septem stella-
 rum quas uidisti in dextera mea, & se-
 ptem candelabra aurea. Septem stellae
 angeli sunt septem ecclesiarum, & cande-
 labra septem, septem ecclesiae sunt.

Et angelo ephesiae ecclesiae scribe. Haec
 dicit qui tenet septē stellas in dextera
 sua, qui ambulat in medio septem can-
 delabrorum aureorum. Scio opera tua & la-
 borem & patientiam tuam, & quod non po-
 tes sustinere malos, & tentasti eos qui
 se dicunt apostolos esse & non sunt, & inuenisti
 eos mendaces, & baptizasti. Et patientiam
 habes, & sustinuisti propter nomen
 meum & non defecisti. Sed habeo aduer-
 sum te quod charitatem tuam primam reli-
 quisti. Memor esto itaque unde excide-
 ris, & age poenitentiam, & prima opa fac.
 Sin minus ueniam tibi cito, & mouebo ca-
 delabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam
 egeris. Sed hoc habes, quia odisti facta
 nicolaitarum, quae & ego odi. Qui habet
 aurem audiat, quid spiritus dicat ecclesijs.
 Vincenti dabo edere de ligno uitae, quod
 est in medio paradisi dei. Et angelo smyr-
 naeorum ecclesiae scribe. Haec dicit primus &
 nouissimus, qui fuit mortuus & uiuit.
 Scio tribulationem tuam & paupertatem tuam,
 sed diues es, & blasphemiam eorum qui se
 dicunt Iudaeos esse, & non sunt, sed sunt sy-
 nagoga satanae. Nihil horum timeas quod
 passurus es. Ecce missus est diabolus alius
 quos ex uobis in carcerem ut teneamini, &
 habebitis tribulationem dierum decem. Esto
 fidelis usque ad mortem, & dabo tibi corom
 nam uitae

II

m

νομ φη γης. Ο έχων ὄουσ ἀκουσάτω τί τὸ
 πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ο νικῶν,
 οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἕκ τῆ θανάτου τοῦ θύτῆ
 ρα. ἢ τῷ ἀγγέλω τῷ ἐν πρῶτῷ ἐκκλησίας
 γράφομαι. Τάδε λέγει, ὁ έχων τὴν ῥομφαίαν
 πλὴν δίσομορ πλὴν ὅξ ἄμ. οἶδα τὰ ἔργα σου,
 ἢ ποῦ κατοικῆς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατα
 νᾶ. καὶ κρατῶ τὸ ὄνομά μου, ἢ ἢν ἢν ἢν
 τῶσι μὲς ἢ τῷ ἢν ἢν ἢν, ἀντίπας ὁ μᾶς
 τῶς μὲς ὁ πιστὸς ὅς ἀπεκρίθη παρ᾽ ἡμῶν ὅ
 πῃ κατῆκε ὁ σατανᾶς. ἀλλ᾽ ἔχω κτλ σὺ ὀλί
 γα, ὅτι ἔχεις ἐκῆ κρατῶντας πλὴν διδασχλῶν
 βαλαάμ, ὅς ἐδίδασκεν ἐν τῷ βάλαν βα
 λῆμ σκάνδαλορ ἐνώπιον ἡν ἡν ἡν ἡν ἡν
 φαγᾶρ ἐδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι, ὅπως
 ἔχεις καὶ σὺ, κρατῶντας πλὴν διδασχλῶν ἡν
 νικολαίτων, ὁ μῖσῶ, μετανόσορ, εἰδὲ μὴ,
 ἔρχομαι σοὶ ταχὺ, καὶ πολεμήσω μετ᾽ αὐ
 τῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῶ σώματος μου. Ο ἔ
 χων ὄουσ, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις. τῶ νικῶντι δώσω αὐτῶ φαγᾶ ἀπ
 ᾽ μάνας τῷ κεκρυμμένῳ, ἢ δώσω αὐτῶ ψῆ
 φορ λιθινῶν, ἢ ἐπὶ πλὴν ψῆφορ ὄνομα καιν
 ῆς ῥομφαίας. ὁ δὲ οὐδὲς ἔνω ἐμὴ ὁ λαμβάν
 ἢ τῶ ἀγγέλω πῆς ἐν θυαίῳ ἐκκλησίας γρά
 φομαι. Τάδε λέγει ὁ ἡγῶς τῷ δεῦ, ὁ έχων τῶς ὀφ
 θαλμοῦς αὐτῶ ὡς φλόα πυρὸς, καὶ δι πό
 δες αὐτῶ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ. οἶδα σου
 τὰ ἔργα καὶ πλὴν ἀγάπῳ, καὶ πλὴν διακο
 νίαν, ἢ πλὴν πίσιμ, ἢ τῷ ἢν πομονίῳ σου, ἢ τὰ
 ἔργα σου, ἢ τὰ ἔχῃτα πλείονα ἢν πρῶτωρ.
 ἀλλ᾽ ἔχω κτλ σου ὀλίγα ὅτι ἔαυς τῷ ἡνωαίκα
 ἢ ἢν ἢν πλὴν λέγῃσῃ ἢν πλὴν προφῆτιμ δι
 δάσκῃ, ἢ πλὴν ἢν ἢν ἢν ἢν ἢν ἢν ἢν ἢν
 σου, καὶ ἐδωλόθυτα φαγᾶρ, ἢ ἢν ἢν ἢν
 χρόνορ, ἢνα μετανόσῃ ἕκ τῷ πορνείας αὐτῆς.
 καὶ οὐ μετανόσῃ. ἢ οὐ ἔγω βάλω αὐτῶν
 ἐς κλίβω, καὶ τῶς μοιχεύοντας, μετ᾽ αὐτοῖ
 ἢς θλίψῃ μεγάλω, ἢ μὴ μετανόσῃσῃ
 ἐκ τῶν

nam uita. Qui habet aurē audiat, quid
 spiritus dicat ecclesijs. Qui uicerit, non
 ledet a morte secūda. Et angelo Perga
 mēsis ecclesiæ scribe. Hæc dicit, q̄ habet
 rhomphæam utraq; parte acutā. Scio
 opa tua & ubi habitas, ubi sedes ē sata
 næ, & tenes nomen meum, & nō nega
 sti fidem meā. Et in diebus meis Anti
 pas testis meus fidelis, qui occisus est
 apud uos ubi satanas habitat. Sed ha
 beo aduersus te pauca, quia habes illic
 tenentes doctrinam Balaam, qui doce
 bat in Balac mittere scandalum corā fi
 lijs Israel, edere & fornicari, ita habes &
 tu tenentes doctrinam Nicolaitarum,
 Quod odī. Pœnitētiā age, si quo mi
 nus, ueniam tibi cito & pugnabo cum
 illis in gladio oris mei. Qui habet au
 rem audiat, qd spūs dicat ecclesijs. Vin
 centi dabo edere ex manna abscondi
 to, & dabo illi calculū candidū, & in cal
 culo nomen nouum scriptum, quod
 nemo scit, nisi q̄ accipit. Et angelo Thy
 atirensis ecclesiæ scribe. Hæc dicit fili
 us dei, qui habet oculos tanquā flam
 mā ignis, & pedes eius similes libano
 chalto. Noui opera tua, & charitatem
 & ministerium, & fidem, & patientiam
 tuam, & opera tua, & nouissima plu
 ra prioribus. Sed habeo aduersus te
 pauca, quia permittis mulierem Hie
 zabel, quæ se dicit prophetam, docere,
 & seducere seruos meos, fornicari &
 manducare de idolothytis. Et dedi illi
 tempus, ut pœnitentiam ageret, a forni
 catione sua & non egit pœnitentiā. Ecce
 ego mitto eam in lectum, & qui mœ
 chantur cum ea, in tribulationem ma
 ximam, nisi pœnitentiam egerint ab
 1 2 operibus

ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ κενῶν
 ἐν θανάτῳ. Ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι οἱ ἐκκλησία
 ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐρθνῶν νεφροῦς ἡ καρδίας, Ἐ
 δώσω ὑμῖν ἐκάσω ἡ τὰ ἔργα ὑμῶν. Ὑμῖν
 ἢ λέγω καὶ λοιπὸν τῶν ἐν θανάτῳ, ὅσοι οὐκ ἔ
 χουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔγνω
 σα τὰ βιβλία τὰ σατανᾶ ὡς λέγουσιν, οὐ βαλῶ
 ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος, πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσα
 τε ἄρτις οὐ ἄμῃ. Ἐν νικῶν καὶ ὁ τῆρω ἄρτι
 τέλει τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἄρτις ἐπι
 τὴν ἐθνῶν, Ἐπιμαρτυρήσει αὐτῷ ἐν ἰσχυροῦσι
 ἔως τὰ σκεύη τὰ χρυσαῖα σωτηρίας, ὡς
 καὶ ἔειπα καὶ τὸ παλαιόν. καὶ δώσω
 αὐτῷ τὸ ἄσπερον τὸ πρῶτον. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου
 σάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει τῇ ἐκκλησίᾳ.

καὶ τῷ ἀγγέλῳ φησὶ ἐν σάρασις ἐκκλη
 σίας γράφοι. τὰδε λέγει ὁ ἔχων τὰ πνεύ
 ματα τῶν δεξῶν, καὶ τῶν ἐπιτῶν ἄσπερον. οἶδα σου
 τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῶν, καὶ νε
 κρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν, καὶ σήμερον τὰ λοι
 πὰ, ἀμείλιχα ἀποθανεῖν, οὐ εἴς τινά σου ἔργ
 γα πεπληρωμένα ἐνώπιόν τῆς δεξῆς, μνημό
 νου δὲ πῶς εἶπα καὶ ἤκουσ', Ἐ τῆρε, Ἐ με
 τανόσοι. εἰ μὴ οὐ μὴ γρηγορήσῃς, ἢ ζω ἐπίσει
 ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποία ὥρα ἢ
 ζω ὑπὸ σε, εχθρὸς ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν σάρα
 σις οἱ οὐκ ἐμολύων τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
 Ἐ πῆρα τήσουσι μετ' ἐμῶν ἐν λουκοῖς, ὅτι
 ἄξιοι εἰσι. Ὁ νικῶν, οὗτος πῆρα λατρεῖται ἐν
 ἱματίοις λουκοῖς, Ἐ οὐ μὴ ἀλαίψω τὸ ὄνο
 μα αὐτῶν ἐκ βίβλου τῆς ζωῆς, Ἐ ἐξομολογήσομαι
 τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιόν τοῦ πατρὸς μου, Ἐ
 ἐνώπιόν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς,
 ἀκουσάτω, τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ
 κλησίαις, καὶ τῷ ἀγγέλῳ φησὶ ἐν φιλadelph
 φία ἐκκλησίας γράφοι. τὰδε λέγει ὁ ἅγι
 ος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων πύλιν κλεῖδα τῶν δα
 βιδῶν, ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει, καὶ οὐ
 δεῖς ἀνοίγει. οἶδα σου τὰ ἔργα. ἰδοὺ δέδω
 κα ἐνώπι

operibus suis, & filios eius interfici
 am in mortem, & scient omnes ecclesiae
 quod ego sum scrutans renes & corda,
 & dabo unicuique uestrum secundum opa
 sua. **V**obis autem dico, & ceteris qui Thy
 atirae estis, quicumque non habent doctri
 nam hanc, & qui non cognoverunt pro
 funditates fatanae, quemadmodum dicunt, non
 mittam super vos aliud pondus, tamen
 id quod habetis, tenete donec ueniam.
Et qui uicerit & custodierit usque in fine
 opera mea, dabo illi potestatem super gen
 tes, & reget eas in uirga ferrea, & tanquam
 uas figuli confringent, sicut & ego ac
 cepi a patre meo, & dabo illi stellam ma
 tutinam. **Q**ui habet aurem audiat, quid
 spiritus dicat ecclesijs. **E**t angelo ecclesiae
 quae est sardis scribe. **N**unc dicit quae habet se
 ptem spiritus dei & septem stellas. Scio
 opera tua, quia nomen habes quod uiuas
 & mortuus es. **E**sto uigilans & confirma
 caetera quae moritura erant. **N**on enim
 inueni opera tua plena coram deo. **I**n
 mente ergo habe, qualiter acceperis &
 audieris & serua, & poenitentiam age. **S**i
 ergo non uigilaueris, ueniam ad te tanquam
 fur, & nescies qua hora ueniam ad te, ha
 bes pauca nomina & in sardis qui non
 inquinauerunt uestimenta sua, & am
 bulabunt mecum in albis, quia digni sunt.
Qui uicerit, sic uestietur uestimentis al
 bis, & non delebo nomen eius de libro
 uitae, & confitebor nomen eius coram
 patre meo, & coram angelis eius. **Q**ui ha
 bet aurem audiat, quod spiritus dicat ecclesijs.
Et angelo quae est philadelphiae ecclesiae scri
 be. **N**unc dicit sanctus & uerax quae habet da
 uide **D**auid, quae aperit & nemo claudit, dau
 dit & nemo aperit, **S**cio opera tua. **E**cce de
 di coram

III

κα ἐνώπιόν σου, δύραμ ἀνεργωμένη, καὶ οὐ
 δεῖς δάματα κλεῖσαι αὐτῶν, ὅτι μίτηρά μ' ἐ
 χας δάματι, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον,
 καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ δίδωμι
 ἐκ φθι συναγωγῶν τῶν σατανᾶ τῶν λεγόντων
 αὐτοὺς Ἰουδαῖοι εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύ
 θοντες, ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς, ἵνα ἠξωσιν καὶ προσ
 κυνήσωσιν ἐνώπιόν τῶν ποδῶν σου, καὶ
 γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε, ὅτι ἐτήρησας τὸ
 λόγον φθι ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω
 ἐκ φθι ὥρας τῶν πειρασμῶν φθι μελλούσης ἐρ
 χοῦ ἐπὶ τὸ οἰκουμένης ὅλης, περᾶσαι τῶν κα
 τοικτύων ἐπὶ τῆς γῆς, ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ἡ
 τὰ ὀχθρὰ, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.
 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ
 θεοῦ μου. καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐτι. καὶ γὰρ
 ψάξω αὐτὸν τὸ ὄνομα τῶν θεῶν μου, ἐν τῷ ὄνο
 μα φθι πόλεως τῆς δεξιᾶς μου φθι καινῆς ἱερουσα
 λῆμ, ἢ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ ἔχων
 οὖς, ἀκουσάτω, τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ
 κλησίαις, καὶ τῷ ἀγγέλῳ φθι ἐκκλησίας λαο
 δίκηωμ γράφομαι. καὶ εὐλογεῖ. ἀμὴν ὁ μάρτυς
 ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἢ ἀρχὴ φθι κτίσεως τῆς δε
 ξιᾶς. καὶ ἰδὲ σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄντε ψυχρὸς εἶ ὄντε
 ζεσθός, ὁ φελοὶν ψυχρὸς εἶη καὶ ζεσθός, ὄντι καὶ
 ἀψυχὸς εἶ, καὶ ὄντε ψυχρὸς ὄντε ζεσθός, μέλλω σε
 ἐμίσησαι ἐκ τῆς σοματίας μου, ὅτι λέγεις, ὅτι πλῆ
 σθός εἰμι, καὶ πεπλότκηκα, καὶ οὐδενὸς χεῖραρ ἔ
 χω, καὶ οὐκ οἶδάς ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαπῶρος καὶ
 ἐλεηθὸς ἐπιπλάσθης καὶ τυφλὸς καὶ τυφλός, συμθε
 λένω σοι αἰσθᾶσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρω
 μένον ἐκ πυρὸς, ἵνα πλάσθης, ἐν ἰμάτιον λευ
 καῖ ἵνα πριβάλλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς
 συμποτικίας σου, καὶ καταλλούριον εἴχισον τῶν ὀφ
 θαλμῶν σου, ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὁ σους εἶαμ ὀφ
 λῶν, ἐλέγχω, καὶ παιδεύω, ζήλωσον ὅσω καὶ
 μετανοήσῃς. ἰδοὺ ἔσκηκα ἐπὶ τῶν δύραμ, καὶ
 κερῶ. εἶαμ ἵς ἀκρότη φθι φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ
 τῶν δύραμ

di coram te ostium apertum & nemo potest claudere illud, q̄a modicā habes uirtutem. Et seruasti uerbum meum, & non negasti nomen meum. Ecce do de synagoga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse, & non sunt, sed mentiantur. Ecce faciam illos, ut ueniant, & adorent ante pedes tuos, & sciāt quod ego dilexi te, quoniam seruasti uerbum patientiæ meæ, & ego seruabo te ab hora tentationis quæ uentura est in orbem uniuersum ut tentet habitantes in terra. Ecce uenio cito, tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuā. Qui uicerit, faciam illū colūnam in templo dei mei, & foras nō egredietur amplius. Et scribam super eum nomen dei mei, & nomen ciuitatis dei mei nouæ Hierusalem, quæ descendit de cælo a deo meo, & nomen meū nouum. Qui habet aurē audiat, qd spūs dicat ecclesijs. Et angelo laodicensiū ecclesiæ scribe. Hæc dicit Amen testis fidelis & uerax, qui est principiū creaturæ dei. Scio opa tua, quia nec frigidus es nec feruidus, utinā frigidus esses aut feruidus, itaq; qm tepid⁹ es & nec frigid⁹ nec feruidus incipiam te euomere ex ore meo quia dicis diues sum & ditatus sum & nullius egeo, & nescis quod tu es miser & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, & uestimētis albis induaris, ut non appareat cōfusio nuditatis tuæ, & collyrio in ungue oculos tuos ut uideas. Ego quos amo, arguo & castigo. Emulare ergo, & pœnitentiā age, ecce sto ad ostiū & pulso. Si qs audierit uocē meā, & aperuerit

πῶς δύναμαι εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδὼν
 πῆσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετέμοῦ. Ὁ νίκων
 δῶσω αὐτῷ καθίσαι, μετέμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ
 μου, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ
 πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ ἔχων ὄρα,
 ἀκουσάτω. τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 σίαις. **ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ** ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ δύο
 ἤνευ γμῆν ἐν τῷ θρόνῳ οὐρανοῦ, καὶ ἡ φωνὴ, ἡ
 πρώτη, ἡμῖν ἠκούσα ὡς σάλπιγγος λαλῶσης
 μετέμοῦ λέγουσα, ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω
 σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ εὐθέ-
 ως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἰδοὺ θρό-
 νος ἔκειτο ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ἡμῖν ὅμοιος
 ὄρασα λίθον ἰασπίδι, καὶ σαρδίον, καὶ ἴρις κυ-
 κλόθην τοῦ θρόνου, ὅμοιος ὄρασα σμαραγδί-
 νη, καὶ κυκλόθην τοῦ θρόνου θρόνοι. καὶ ἐπὶ
 ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ πρεσβυτέρους καθήμε-
 νους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς,
 καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς,
 ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύοντα ἄστραπαί, καὶ ἔρον-
 τὰ, καὶ φωναί, ἐπὶ ἅλαμπάδες πυρρὸς καί-
 ὁμοιοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἐπὶ τὰ
 πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
 θάλασσα ὑαλίνῃ ὁμοία κρυστάλλου, καὶ ἐν μέ-
 σω τοῦ θρόνου, καὶ κύκλος τοῦ θρόνου τέσσα-
 ρα ζωὰ γέμοντα ὀφθαλμῶν ἕμπροσθερ, ἐ-
 ὀπίσθερ, καὶ τὸ ζῶον ὁ πρῶτον, ὅμοιον λέον-
 τι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον, ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ
 τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ
 τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον αἰετῶ πετωμένῳ.
 καὶ τέσσαρα ζωὰ, ἕμ κατ' ἐαυτὸ ἔιχον ἀνα-
 πύρρα ἐξ κυκλόθην, καὶ ἔσωθεν γέμοντα
 ὀφθαλμῶν. ἐ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσι ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς λέγοντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
 κύριος ὁ θεὸς, ὁ παῦρ κρῆσῶν ὁ ἡμῶν καὶ ὁ ὧν, καὶ
 ὁ ἐρχόμενος, καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζωὰ δό-
 ξαν, καὶ τιμὴν, καὶ ἔνχαρισίαν τῷ καθήμε-
 νῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ ζῶντι ἐν τοῖς αἰῶνας ἅ-
 αἰῶνων.

ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. Qui uicerit, da-
 bo ei sedere mecum in throno meo, si-
 cut & ego uici & fedi cum patre meo in
 throno eius. Qui habet aurem audiat,
 quid spūs dicat ecclesijs.

Post hæc uidi, & ecce ostium apertū III
 in cælo, & uox prima quam audiui tan-
 quam tubæ loquentis mecum, dicens.
Ascende huc & ostendā tibi quæ oportet
fieri post hæc. Et statim fui in spiri-
tu. Et ecce sedes posita erat in cælo, &
supra sedem sedens. Et qui sedebat si-
milis erat aspectu, lapidi iaspidi & sar-
dio, & iris erat in circumitu sedis si-
milis uisioni smaragdinae. Et in circum-
itu sedis sedilia uigintiquatuor, & su-
per thronos uigintiquatuor seniores,
sedentes, circumamicti stolis albis, & in
capitibus eorum coronas aureas. Et de
throno procedebāt fulgura & uoces, &
tonitrua, & septē lāpades ignis arden-
tes ante thronum, quæ sunt septem spi-
ritus dei. Et in conspectu sedis tanquā
mare uitreum simile crystallo, & in me-
dio sedis & in circumitu sedis quatuor
animalia plena oculis ante & retro. Et
animal primū simile leoni, & secundū
animal simile uitulo, & tertium animal
habens faciem uelut homo, & quar-
tum animal simile aquilæ uolanti. Et
quatuor animalia singula eorum habe-
bant alas senas, in circumitu, & intus
plena erāt oculis. Et requiem nō habe-
bant die ac nocte, dicētia. Sanctus, san-
ctus sctūs dñs deus oīporēs, q erat & q
est, & qui uenturus est. Et cum darent
illa aīalia gloriā & honorē & bñdictio-
nē sedenti sup thronū, uiuētī in sæcula
 sæculor

αἰώνων. πρὸς αὐτὰς οἱ κδ. πρεσβύτεροι ζῶ-
 πιοι τῶ καθήμενου ἐπὶ τῷ θρόνου, καὶ προσκυ-
 νῶσιμ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα πᾶσι αἰῶ-
 νων. καὶ βάλουσι τὸν σφάνου ἀπὸ τῶ ζῶ-
 πιοι τοῦ θρόνου λέγοντες. ἅξιος εἶ κύριε λα-
 εῖμ πῶ δόξα καὶ τιμὴ καὶ δόξα, καὶ τιμὴ δάου-
 μίμ, ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θε-
 λημά σου εἶσι, καὶ ἐκτίσθης. καὶ εἶδον ἐπὶ
 τῷ δεξιᾷ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλί-
 ον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπίθεν κατεσφρα-
 γισμένον σφραγίσμ ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶδον ἄγγελον
 ἰσχυρὸν κερύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ. τίς ὄσμι ἄξι-
 ος ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας
 αὐτῶ; καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰ τῷ θρονῷ, οὐδὲ ἐπὶ
 τῷ γῆ, καὶ ὑπὸ κἄτω γῆ ἀνοίξαι τὸ βιβλί-
 ον, οὐδὲ βλέπειν αὐτὸ. καὶ ἔκλαυον πολλὰ
 ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθῃ ἀνοίξαι, καὶ ἀναγῶνα
 τὸ βιβλίον, οὐτε βλέπειν αὐτὸ. καὶ εἶς τῶ πρεσβυ-
 τέρων λέγει μοι. μὴ κλαίει, ἰδοὺ ἔθικησεν ὁ λέ-
 ων ὁ ὧμ ἐκ τῆ φυλῆς Ἰουδα, ἡ ρίζα δαυὶδ ἀνοί-
 ξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς ἐπ' αὐτῶ σφραγίδας
 αὐτῶ. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ εἶμ ἐσθ τῶ θρόνῳ, καὶ τῶ
 πρῶτον ζῶων, καὶ εἶμ ἐσθ τῶ πρεσβυτέρων, ἄξ-
 νίον ἐσκηδὸς ὡς ἐσφραγισμένον, ἔχον κέρατα ἐπ' αὐ-
 τῶ καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπ' αὐτῶ, οἱ εἶσι τὰ τῶ πνεῦμα
 ταῦτα ἀπεσαλμύα εἰς πᾶσ τῶ γῆ. καὶ ἦλθε
 καὶ ἔλκω τὸ βιβλίον ἐκ τῶ δεξιᾶς τῶ καθήμενῷ
 ἐπὶ τῶ θρόνου, καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσ-
 σαρα ζῶα, καὶ οἱ κδ. πρεσβύτεροι ἔπεσαν ζῶ-
 πιοι τῶ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκασθ κιθάρας, καὶ
 ψάλλας, χροῦσας ἱεμοῦσας θυμιαμάτων, αἱ
 εἶσιμ αἱ προσθῶν καὶ πᾶσι ἀγίωμ, καὶ ἀδουσιμ
 ὡδῶν καὶ ὡδῶν λέγοντες. ἅξιος εἶ λαβεῖν τὸ βι-
 βλίον, καὶ ἀνοίξαι τὰς σφραγίδας αὐτῶ, ὅτι ἐσφρα-
 γισθῶν καὶ ἰσφρασθῶ ἡμῶ ἐμ τῶ αἵματί σου ἐκ πάσης
 φυλῆς καὶ γλώσσης, καὶ λαῶν, καὶ ἔθνους, καὶ ἐι-
 ποίησας ἡμᾶς τῶ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱε-
 ρεῖς, καὶ βασιλεύσομεμ ἐπὶ τῶ γῆ. καὶ εἶδον,
 καὶ ἤκουσα φωνῶν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν
 τῶ θρόνου

saeculorū, procidunt uigintiquatuor se-
 niores ante sedentem in throno, & ado-
 rant uiuentē in saecula saeculoꝝ, & mit-
 tunt coronas suas ante thronum, dicen-
 tes. Dignus es domine accipere gloriā
 & honorem & uirtutem, quia tu creasti
 omnia, & ppter uoluntatē tuā sunt, &
 creata sunt. Et uidi in dextera sedētis
 super thronū librū scriptū intus & fo-
 ris, signatū sigillis septem. Et uidi ange-
 lum fortem, pdicantem uoce magna.
 Quis est dignus aperire librū & solue-
 re signacula eiꝝ? Et nemo poterat neqꝫ
 in caelo neqꝫ in terra neqꝫ subter terrā
 aperire librum, neqꝫ aspicere illum. Et
 ego flebam multum, qd' nemo dignus
 inuentus esset aperire librū nec uidere
 eum. Et unus de senioribus dixit mihi.
 Ne fleueris, Ecce uicit leo de tribu iuda
 radix Dauid ut aperiat librū, & soluat
 septē signacula eius. Et uidi, & ecce in
 medio throni & quatuor animalīū, &
 in medio seniorum agnus stans tanqꝫ
 occisus, habens cornua septem & ocu-
 los septē, qui sunt septem spūs dei mis-
 si in omnem terram. Et uenit & accepit
 de dextera sedentis in throno librū. Et
 cū aperuisset librū, quatuor aialia, & ui-
 gintiquatuor seniores ceciderunt corā
 agno habētes singuli citharas et phia-
 las aureas plenas odoramētoꝝ, q̄ sunt
 orationes sanctoꝝ, et cantabant canti-
 cum nouū, dicētes. Dignus es dñe acci-
 pere librū et aperire signacula eius, qm̄
 occisus es, et redemisti nos deꝫ i sangui-
 ne tuo, ex omni tribu et lingua et pꝫo
 et natoe, & fecisti nos deo nostro reges
 & sacerdotes, et regnabimꝫ sup terram
 Et uidi et audiui uocē āgeloꝝ i circuitu
 throni

V

libro unius. scripti

agnum aperit libros

τῷ θρόνῳ καὶ τῶν ζώων. Ἐπὶ προσκυτήσων.
 καὶ χιλιάδες χιλιάδων λέγοντες φωνῇ με-
 γάλῃ ἄξιός ἐστιν ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λα-
 βῆν πλὴν δαύαμιμ, καὶ πλουτήμ καὶ σοφίαμ
 καὶ ἰχθῶν, καὶ τιμῶν, καὶ δόξων, καὶ ἐυλογί-
 αμ, καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
 ἐν τῇ γῆ, καὶ ὑποκάτω φθιγῆς, καὶ ἐπὶ φθι-
 διαλάσσης ἅ ὅσα, καὶ τὰ ἐν ἄντροις πάντα, ἠκού-
 σα λέγοντες τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Ἐ-
 τῷ ἄρνιῳ ἡ ἐυλογία, καὶ ἡ ἡμῆ, καὶ ἡ δόξα,
 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ᾧ ἡ αἰώνων.
 καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλασαν, ἀμῶν. Ἐνὶ εἰκοσι-
 τέσσαρες προσκυτήσοι ἔπεσαν, Ἐπὶ προσκυτήσων
 ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας ᾧ ἡ αἰώνων. Ἐἶδον ὅτε
 ἠνοιξε τὸ ἄρνιον ἐκ ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἠ-
 κουσα ἐνός ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς
 φωνῆς βροντῆς, ἔρχου καὶ βλέπε, καὶ εἶδον, καὶ
 ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ
 ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ σέφανος, καὶ ὄξυ-
 ῆλθε νικῶν, Ἐἴνα νικήσῃ, καὶ ὅτε ἠνοιξε πλὴν
 σφραγίδος πλὴν δευτέρας, ἠκούσα Ἐ δευτέρου
 ζώου λέγοντος, ἔρχου, Ἐ βλέπε, καὶ ὄξυ ἠλθε
 ἄλλος ἵππος πυρρός, Ἐ τῷ καθήμενῷ ἐπ' αὐ-
 τῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβῆν πλὴν ἐξήντων ἀπὸ τῆς γῆς,
 καὶ ἴνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 μάχαιρα μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἠνοιξε πλὴν τρίτου
 σφραγίδος, ἠκούσα Ἐ τρίτου ζώου λέγοντος ἔρχου.
 Ἐ βλέπε, Ἐ εἶδον Ἐ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ
 καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
 του, καὶ ἠκούσα φωνῆν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων
 ζώων λέγουσαν χοῖνιζή σίτου, δηναρί-
 ου, καὶ τρεῖς χοῖνίτικες κρητῆρες, δηναρίου, καὶ τὸ
 ἔλασον, καὶ τὸν δῖνον μὴ ἀδικήσῃς, καὶ ὅτε ἠ-
 νοιξε πλὴν σφραγίδος πλὴν τετάρτου ἠκούσα
 φωνῆν Ἐ τετάρτου ζώου λέγουσαν, ἔρχου, καὶ
 ἐλέπε Ἐ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ κα-
 θήμενος ἐπ' αὐτοῦ, ὄνομα αὐτοῦ ὁ θάνατος. Ἐ
 ὁ ἄδικος ἀκουλουθῆ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐ-
 τοῖς θρόνους ἀπικτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς
 ἐν ἡμέραις

tbroni & animalium & seniorum, & milia
 milium, dicentium uoce magna. Dignus
 est agnus qui occisus est accipere uirtu-
 tem & diuitias & sapientiam & forti-
 tudinem & honorem & gloriam & be-
 nedictionem. Et omnem creaturam quæ
 in cælo est, & quæ super terram, & sub
 terra & i mari, & quæ in eis sunt, omnia
 audiui, dicentes, sedenti in throno, &
 agno, benedictio & honor & gloria &
 potestas in sæcula sæculorum. Et quatu-
 or animalia dicebant. Amen. Et uigin-
 ti quatuor seniores ceciderunt in facies
 suas, & adorauerunt uiuentem in sæcula
 sæculorum. Et uidi quæ aperuisset agnus VI
 unum de septem sigillis, & audiui unum de
 quatuor animalibus, dicens, tanquam
 uocem tonitru. Veni & uide, & uidi. Et
 ecce equus albus, & quæ sedebat super eum ha-
 bebat arcum, & data est ei corona, & exi-
 uit uincens & ut uinceret. Et cum aperisset
 sigillum secundum, audiui secundum animal dicens.
 Veni & uide. Et exiuit alius equus rufus
 & quæ sedebat super illum datum est ei ut sume-
 ret pacem de terra, & ut inuicem se interficiat
 & datus est ei gladius magnus. Et cum aperisset
 sigillum tertium, audiui tertium animal dicens.
 Veni & uide. Et uidi, & ecce equus niger,
 & quæ sedebat super illum habebat statheram
 in manu sua. Et audiui tantam uocem in me-
 dio quatuor animalium, dicentium. Bilibris
 tritici denario uno, & tres bilibres hori-
 dei denario uno, et uinum et oleum ne la-
 seris. Et cum aperisset sigillum quartum audi-
 ui uocem quarti animalis, dicentem. Veni
 et uide. Et uidi, & ecce equus pallidus, et quæ
 sedebat super eum nomen illi mors, et infer-
 nus sequebatur eum. Et data est illi pote-
 stas interficiendi super quartam partem terræ
 in gladio

ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, ὑπὲρ
 τῶν ἀρκείων τῆς γῆς, καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην
 σφραγίδα, εἶδον ὑπὲρ κάτω τῆς θυσίας κρείου, τὰς
 ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸ λόγῳ τῆς δεῦθ,
 καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν ἔειχον, καὶ ἔκραζον φωνῇ
 ἡμετέρῃ λέγοντες, ἕως ὅπου ὁ δεσπότης ὁ
 ἅγιος, καὶ ὁ ἀληθινὸς ὁυ κρείνης καὶ ἐκδικητὴς τῶν
 μαρτύρων ἀπὸ τῆς καρτικότητος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 εἰδοὺς ἡμᾶς ἐκάσασιν σολαὶ λαθναὶ, Ἐξῆρέθη
 αὐτοῖς, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐπὶ χρένον μικρῶν,
 ἕως ὅτου πληρώσονται, καὶ οἱ σάωθλοι αὐτῶν, καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν μέλλοντες ἀρκτείνεσθαι ὡς
 καὶ αὐτοὶ, καὶ εἶδον ὅτε ἴωοιξε τὴν σφραγίδα τῆς
 ἕκτης, Ἐίδου σφισμὸς μέγας ἐγγύστε, Ἐὶ ἥλιος
 ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος ἑρίχινος, Ἐὶ ἡ σελήνη
 ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τῆς οὐρανοῦ
 ἐπεσάμειν τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τὸν ὀλίγον
 θύρον αὐτῆς ὑπὲρ μεγάλου ἀνέμου σημειμένη, καὶ
 ὄραον ὅρα ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλιτῶσόμε
 νον, καὶ πᾶν ὄραον καὶ νῆσον ἐκ τῶν τόπων
 αὐτῶν ἐκινήθησαν, Ἐὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, Ἐ
 οἱ μετῶνες, Ἐὶ οἱ πλῆστοι, Ἐὶ οἱ χιλιάρχου
 Ἐὶ οἱ δυνάστη, Ἐὶ πᾶς δούλος, Ἐὶ πᾶς ἐλεύθε
 ρος ἔκρουεν ἐαυτοῦ εἰς τὰ σπλάνα, Ἐὶ εἰς τὰς
 πέτρας τῆς ὄρεων, Ἐὶ λέγουσιν τῶν ὄρεων καὶ τῶν
 πέτρων, ὡς ἔσπε ἐφ' ἡμῶν, καὶ κρύψατε ἡμᾶς
 ἀπὸ προσώπου τῆς καθήμενης ἐπὶ τῆς θρόνου, καὶ
 ἀπὸ τοῦ ὄραον τῆς ἀρνίς, ὅτι ἤλθε ἡ ἡμέρα ἡ
 μετέρη τῆς ὄραον αὐτῆς, καὶ τίς δύναται σταθῆναι
 καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους
 ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας ἀνίας τοῦ γῆς,
 κρατοῦντες τὸν ἀνέμου τοῦ γῆς
 ἵνα μὴ πνεῦμα ἀνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μὴ τε ἐπὶ τῆ
 θαλάσσης, μὴ τε ἐπὶ πᾶν δένδρον, καὶ εἶδον
 ἄλλον ἄγγελον ἀναβάτην ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλί
 ου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος Ἐὶ ἔκραξε
 φωνῇ μετέρη τῶν τέσσασιν ἀγγέλοις, ὅτις εἶδοθ
 αὐτῶν ἀδικῶσαι πῶν γῆν Ἐὶ τὴν θάλασσαν λέγων
 μὴ ἀδικῶσαι πῶν γῆν, μὴ τε πῶν θάλασσαν
 μήτε

in gladio, & fame & morte, a bestiis ter
 ra. Et cum aperuisset sigillum quin /
 tum, uidi subter altare animas interfe /
 ctorum propter uerbū dei & propter
 te stimoniū quod habebant. Et clama /
 bāt uoce magna, dicētes. Vt quo dñe
 sanctus & uerax, non iudicas ac uindī /
 cas sanguinem nostrum de his qui ha /
 bitant in terra? Et datæ sunt illis singū /
 læ stolæ albæ, & dictū est illis ut requie /
 scerent adhuc tempus modicū, donec
 compleretur conserui eorum, & fratres
 eorū, qui interficiendi essent sicut & illi.
 Et uidi cum aperuisset sigillum sextum
 & ecce terremotus magnus factus est.
 Et sol factus est niger tanq̄s saccus cili /
 cinus, & luna tota facta est sicut sāguis,
 & stellæ de cœlo ceciderunt super terrā,
 sicut ficus emittit grossos suos cū a uen /
 to magno mouetur. Et cœlum recessit
 sicut liber inuolutus, & omnis mons &
 insulæ de locis suis motæ sunt, & reges
 terræ & principes & diuites, & tribuni,
 & fortes & omnis seruus & liber absco /
 derunt se in speluncis & in petris mon /
 tium. Et dicunt montibus & petris. Ca /
 dite super nos, & abscondite nos a facie
 sedentis sup thronū, & ab ira agni, qm̄
 uenit dies magn⁹ iræ illius. Et quis po /
 terit stare? Post hæc uidi quatuor an /
 gelos stantes super quattuor angulos
 terræ, tenentes quattuor uentos terræ,
 ne flaret uētus sup terrā, neq; sup ma /
 re, neq; in ullam arborem. Et uidi alte /
 rum angelum ascendentem ab ortu so /
 lis habentem sigillum dei uiui, & clama /
 uit uoce magna quattuor angelis qui /
 bus datum est nocere terræ & mari,
 dicens. Nolite nocere terræ neq; mari,
 neq;

VII

μή τε τὰ δένδρα ἄχρι σφραγίζωμεν τοὺς
 δόλους τῶν δεξιῶν ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Ἐ
 ἤκουσα ἄριθμὸν τῶν ἐσφραγισμῶν, ρημδι
 χιλιάδες ἐσφραγισμῶν, ἐκ πάσης φυλῆς ἡ
 ὧν Ἰσραὴλ, ἐκ φυλῆς Ἰσθασαρί. Ἐκ φυλῆς
 φρασιμῶν, ἐκ φυλῆς ῥουβίμ. Ἐκ φυλῆς
 ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς γὰδ. Ἐκ φυλῆς
 ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς ἄσηρ. Ἐκ φυλῆς
 ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς νεφθαλίμ. Ἐκ φυλῆς
 ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς μα
 νασσὶ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμῶν, ἐκ
 φυλῆς συμειών. Ἐκ φυλῆς ἐσφραγισμῶν, ἐκ
 φυλῆς λευὶ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισ
 μῶν, ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ δώδεκα χιλιάδες
 ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς ζαβουλώμ δώδεκα
 χιλιάδες ἐσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς Ἰω
 σήφ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμῶν, ἐκ
 φυλῆς βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφρα
 γισμῶν. Μετὰ ταῦτα ἴδον, καὶ ἴδον ὄχι
 λος πλὴν, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύ
 νατο ἐκ πάντων τῶν ἔθνων καὶ λαῶν, Ἐ γλωσ
 σῶν, ἐσῶπες ἑνώπιον τῶν θρόνων, καὶ ἑνώπιον
 τῶν ἀρνείων, ἡρώδων ἐβλημένοι σολᾶς λευκαῖς, καὶ
 φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, Ἐ κρίζοντες
 φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, ἡ σωτηρία τοῦ καθ
 μένω ἐπὶ τῶν θρόνων τῶν δεξιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ ἀρ
 νείου, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστῆσαν κύκλῳ
 τῶν θρόνων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν τεσ
 σάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τῶν θρόνων
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ
 θεῷ λέγοντες ἁμῶν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ
 ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ ἰμῆ καὶ ἡ
 δυνάμις, καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ δεξιῶν ἡμῶν εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων ἁμῶν, καὶ ἀποκρίθη εἰς ἐκ τῶν
 πρεσβυτέρων λέγων μοι, οὐτοι οἱ ἡρώδων ἐβλημένοι
 τὰς σολᾶς τὰς λευκαῖς τίνες, καὶ πόθεν ἔλαβον, καὶ εἰ
 ρηκα αὐτῶν, κύριέ σου οἶδας, Ἐ εἶπέ μοι, οὐτοί
 εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ
 ἐπλάτυσεν τὰς σολᾶς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκωσεν τὰς
 αὐτὰς

neq; arboribus, quoadusq; signemus
 seruos dei nostri in frontibus eorum.
 Et audiui numerum signatorum, cen
 tumquadragintaquattuor milia signa
 ti ex omni tribu filiorum Israel. Ex tri
 bu Iuda, duodecim milia signati. Ex tri
 bu Ruben, duodecim milia signati.
 Ex tribu Gad, duodecim milia signati.
 Ex tribu Aser, duodecim milia signati.
 Ex tribu Neptalim, duodecim milia si
 gnati. Ex tribu Manasse, duodecim
 milia signati. Ex tribu Symeon, duo
 decim milia signati. Ex tribu Leui, duo
 decim milia signati. Ex tribu Isachar,
 duodecim milia signati. Ex tribu Za
 bulon, duodecim milia signati. Ex tri
 bu Ioseph, duodecim milia signati. Ex
 tribu Benjamin, duodecim milia signa
 ti. Post hæc uidi, & ecce turba mul
 ta, quam dinumerare nemo pote
 rat, ex omnibus gentibus, & popu
 lis, & linguis, stantes ante thronum,
 & in conspectu agni amicti stolis albis
 & palmæ in manibus eorum, & clama
 bant uoce magna, dicentes. Salus ei
 qui sedet super thronum dei nostri &
 agno. Et omnes angeli stabant in cir
 cumitu throni & seniorum & quattu
 or animalium, & ceciderunt in consp
 ectu throni in facies suas, & adorauerūt
 deum, dicentes. Amen. Benedictio &
 claritas & sapientia & gratiarumactio,
 honor & uirtus & fortitudo deo nostro
 in sæcula sæculorū. Amen. Et respondit
 unus de senioribus, & dixit mihi. Hi q
 amicti sunt stolis albis, qui sunt, & un
 de uenerunt? Et dixi illi. Dñe, tu scis. Et
 dixit mihi. Hi sunt qui uenerunt de tri
 bulatione magna, & dilatauerūt stolas
 suas, &

εὐπρόσφρον ἄματι τῷ ἀρνίῳ, διὰ τοῦτο
 εἰσὶν ἐνώπιον τῷ θρόνου τῷ θεῷ, καὶ λαλοῦ-
 ούσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὡς ἔστιν ἡ
 τῷ θεῷ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνου σκηνώ-
 σαι ἐπ' αὐτοῦ, οὐ πνέσουσιν ἔτι, οὐδ' ἐπι-
 σσοῦσιν, οὐδ' ἐπιπέσουσιν ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ
 οὐδ' ἐπιπέσουσιν, ὅτι ἡ ἀρνίον ὁ ἀναμέ-
 σον τῷ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοῦ, καὶ ὁδηγή-
 σαι αὐτοῦ ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων, καὶ
 ὅτι ἡνοίξε πλὴν σφραγίδος πλὴν ἐβδόμῃ ἐ-
 νετο σιγή ὡς ἔστιν ὡς ἡμῶν ἵστον, καὶ ἔ-
 δον ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τῷ θεῷ ἐσέκα-
 σι ἐβδόμησαν αὐτοῦ ἐπὶ ἅλας πηγῶν, καὶ
 ἄλλος ἀγγελος ἦλθε, ἐβδόμη ἐπὶ τὸ θυσι-
 ασίον ἔχω λιθάνωτον χρυσοῦν, καὶ ἐβδόμη
 αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ τὰς
 προσουχὰς ἅν' ἀγίωμ πάντων ἐπὶ τὸ θυ-
 σιασίον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τῷ θεῷ.
 καὶ ἄνεκ ὁ καπνὸς ἅν' θυμιάματων τῶν
 προσουχὰς ἅν' ἀγίωμ ἐκ χερσὸς τῷ ἀγγέ-
 λου ἐνώπιον τῷ θεῷ, καὶ ἔλαλεν ὁ ἀγγέ-
 λος ἐβδόμη, καὶ ἔλαλεν αὐτὸ ἐκ τῆ
 πύρρος τῷ θυσιαστήριον, καὶ ἔβαλεν ἐ-
 πὶ τὸν γῆ. καὶ ἔρχοντο φωναί, καὶ βρονταί, καὶ
 ἄστρα παύσαι, καὶ σεισμός, ὅτι ἔπ' ἀγγελοὶ ἔχον
 τὰς ἐπὶ ἅλας πηγῶν, ἡπίμασαν εἰς
 τὸν ἅλα, ἵνα σαλπίσωσι. καὶ ὁ πρῶτος ἀγγελος
 ἐσάλπισε. ὅτι ἔνευ χάλατα καὶ πῦρ μεμι-
 γμένα ἄματι. ὅτι ἐβλήθη εἰς πλὴν γῆ. ὅτι
 τρίτον ἅν' ἐνδύωμ κατεκάν, ὅτι τὰς χερ-
 τὸς χλωρὸς κατεκάν. ὅτι ὁ δεύτερος ἀγγελος
 ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πνεῖ καὶ ὀμι-
 νομ, ἐβλήθη εἰς πλὴν θάλασσαν, ὅτι ἔρχεται τὸ
 τρίτον φθὶ θάλασσης ἄμα, καὶ ἀπέθωνε τὸ
 τρίτον ἅν' κτισμάτων, τὰ ἔχοντα ψυχὰς.
 ὅτι τὸ τρίτον ἅν' πλοίων δι' ἐφθάρησαν. καὶ
 ὁ τρίτος ἀγγελος ἐσάλπισε, ὅτι ἔπεσε ἐκ
 τῆ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καὶ ὀμινομ, ὃς λαμ-
 πῆς, ὅτι ἔπεσε ἐπὶ τὸ τρίτον ἅν' ποταμῶν,
 καὶ ἐπὶ

suas, & dealbauerunt eas in sanguine
 agni. Ideo sunt ante thronum dei, &
 feruiunt ei die ac nocte in templo eius,
 & qui sedet in throno, habitabit super
 illos. Nō esurient neq; sitient amplius,
 nec cadet sup illos sol, neq; ullus æstus,
 quoniam agnus qui in medio throni
 est, reget illos, & deducet eos ad uiuos
 fontes aquarū, & absterget deus oēm la-
 chrymā ab oculis eorū. Et cū apuisset
 sigillū septimū, factū est silentiū in cœ-
 lo q̄si media hora. Et uidi septem ange-
 los stātes in cōspectu dei, & datæ sunt
 illis septē tubæ. Et alius angelus uenit
 & stetit ante altare, habens thuribulū,
 aureum, & data sunt illi incensa multa,
 ut daret orationibus sanctorum om-
 nium super altare aureum quod est an-
 te thronum dei. Et ascendit fumus in-
 censorum de orationibus sanctorum
 de manu angeli corā deo. Et accepit an-
 gelus thuribulum, & impleuit illud de ig-
 ne altaris, & misit in terrā, & facta sunt
 tonitrua & uoces & fulgura, & terremo-
 tus magn⁹, & septē angeli q̄ habebāt se-
 ptē tubas, p̄parauerūt se, ut tuba can-
 erent. Et prim⁹ angel⁹ tuba cecinit, & fa-
 cta est grando, & ignis mixta sangui-
 ne, & missū est in terram. Et tertia pars
 terræ cōbusta est, & tertia ps arborū cō-
 cremata est, & oē scēnū uiride cōbustū
 est. Et secūdus angel⁹ tuba cecinit, & tā
 quā mons magn⁹ igne ardens missus ē
 in mare. Et facta est tertia ps maris san-
 guis, & mortua ē tertia pars creaturaz
 q̄ habebāt animas & tertia pars nauīū
 interiit. Et tertius angelus tuba cecinit
 & cecidit e cœlo stella magna ardēs tan-
 t⁹ facula, & cecidit in tertiā ptē fluminū
 & in fontes

VIII

ἢ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων, ὅ τὸ ὄνομα τῆς
 ἀσέρος λέγεται ἄψινθος. ὅ γίνεται τὸ τρίτον
 εἰς ἄψινθον, ἢ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον
 ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράθησαν, καὶ ὅτε
 τῆς τοῦ ἀσέρος ἐσάλπισε, ἢ ἐπλήγη τὸ τρίτον
 τῆς τοῦ ἡλίου, ἢ τὸ τρίτον τοῦ σελήνης, ἢ τὸ
 τρίτον τῶν ἀσέρων, ἵνα σκοτίσθῃ τὸ τρίτον
 αὐτῶν, ἢ ἡμέρα μὴ φαίη τὸ τρίτον αὐτῶν,
 καὶ ἡ νύξ ὁμοίως, καὶ εἶδον, ἢ ἤκουσα ἐνός
 ἀστέλου πετωμένου ἐν μεσοστασίῳ, λέγοντος
 φωνῇ μεγάλῃ, ὅνα ἰδοὺ καὶ ἰδοὺ καὶ ἰδοὺ
 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν
 τοῦ σάλπιστος τῶν ἑξαῶν ἀστέλων τῶν μετὰ
 λόντων σαλπίζον. καὶ ὁ πέμπτος ἀγγέλος
 ἐσάλπισε, ἢ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 πετώμενον ὡς πύλον γλῶσσης, ἢ ἐδόθη αὐτῷ
 ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τοῦ ἀβύσσου, ἢ ἦνοιξε
 τὸ φρέαρ τοῦ ἀβύσσου, ἢ ἀνέβη καπνὸς καμίνου
 μεγάλου, ἢ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, ἢ ὁ ἀέρας
 ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς φρέατος, ἢ ἐκ τοῦ καπνοῦ
 τῆς ἑλλάθου ἀκρίδες εἰς πᾶν γῆν, ἢ ἐδόθη αὐτῶν
 τὰς δυνάμεις, ὡς ἔχουσι δυνάμεις οἱ σκορπίοι
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ἐξέθεν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀδικήσωσι,
 τὸν χόρον τοῦ γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν,
 οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους,
 οἵτινες ἔχουσι πᾶν σφραγίδα ἐπὶ τῶν
 μετώπων, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀπὸ
 κείνων ἀποθῶν, ἀλλ' ἵνα βασανίσωσιν ἑπτά
 μῆνας πέντε, ἢ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν, ὡς βασανισμὸς
 σκορπίου ὅταν πείσῃ ἀνθρώπων.

καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσι
 οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, ἢ οὐκ εὕρισσιν
 αὐτόν, ἢ ἐπιθυμήσουσι ἀποθανεῖν, καὶ
 φεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ὁμοίματα
 τῆς ἀκρίδος, ὁμοία ἵπποις ἠτοιμασμένοις
 εἰς πόλεμον, ἢ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
 ὡς σέφαροι ὁμοιοὶ χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα
 αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, ἢ ἔχουσι
 τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, ἢ οἱ ὀδοῦτες αὐτῶν
 ὡς

& in fontes aquarum, & nomen stellæ
 dicitur absinthium. Et facta est tertia
 pars aquarum in absinthium, & multi
 hominum mortui sunt de aquis, quia
 amaræ factæ sunt. Et quartus angelus
 tuba cecinit, & percussa est tertia pars
 solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars
 stellarū, ita ut obscuraretur tertia pars
 eorum, & diei nō luceret pars tertia, &
 noctis similiter. Et uidi & audiui unū
 angelum uolantem per medium cæli
 dicentem uoce magna. Væ, uæ, habi
 tātibz in terra e cæteris uocibus tubæ
 trium angelorum, qui erant tuba cani IX
 tūri. Et quintus angelus tuba cecinit,
 & uidi stellam de cælo cecidisse in
 terram, & data est ei clauis putei abyssi.
 Et aperuit puteum abyssi. & ascendit
 fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ,
 & obscuratus est sol & aer de fumo
 putei. Et de fumo putei exierunt locustæ
 in terram, & data est illis potestas,
 sicut habent potestatem scorpiones terræ.
 Et præceptum est illis ne lederent fœnum
 terræ, neq; omnem uiridem, neq; omnem
 arborem, nisi tantum homines, qui non
 habent signum dei in frontibus suis. Et
 datum est illis, ne occiderent eos, sed ut
 cruciarentur mensibus quinque. Et cruciatus
 eorum, ut cruciatus scorpij, cum percussit
 hominem. Et in diebus illis quærēt homines
 mortem, & non inuenient eam, & desyderabunt
 mori. & fugiet mors ab eis. Et similitudines
 locustarū similes equis paratis in prælium,
 & super capita earū tanquā coronæ, similes
 auro, & facies earū tanquā facies hoīm.
 Et habebant capillos sicut capillos mulierū,
 & dentes earū sicut

ἦν· ὡς λεόντων ἦσαν· καὶ ἔιχον θώρα-
 κας, ὡς θώρακα σιδεροῦς, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ὡς
 ῥύγμων αὐτῶν, ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἰσσω-
 πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἔχου-
 σιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν
 ταῖς οὐραῖς αὐτῶν, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι
 τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε, καὶ ἔχουσι ἐπ' αὐ-
 τῶν βασιλείαν τὴν ἀγγελοῦ ἐν ἀβύσσου ὄνο-
 μα ἐαυτῶν ἐβραϊστὶ ἀββαδὼν καὶ ἐν τῇ ἑλληνι-
 κῇ ὄνομα ἔχουσι ἀπολλύων, ἡ ὄνομα ἡ μίαν ἀπὸ ἡλ-
 θεῶν, ἡ οὐρα ἔρχονται δύο ὄνομα μετὰ ταῦτα. Ὁ
 ὁ ἕκτος ἀγγελοῦ ἐσάλπισε, Ὁ ἤκουσα φωνῶν
 μία ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστη-
 ρίου τῷ χερσὶ, ἐνώπιον τῷ θεῷ λέγουσαν τῷ ἑκτῷ
 ἀγγελοῦ ὅς ἔιχε πλὴν σάλπιστος, λύσον τοὺς
 τεσσαρὰς ἀγγελοὺς τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ
 ποταμῷ τῷ μεγάλῳ εὐφράτη, καὶ ἐλύθησαν οἱ
 τεσσαρὰς ἀγγελοὶ οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς πλὴν
 ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτὸν, ἵνα ἀπο-
 κτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ἀριθμὸς
 στρατευμάτων τῶν ἰσπικῶν δύο μυριάδες μυριά-
 δων, καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ οὕτως εἶ-
 δον τοὺς ἰσπικῶν ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθη-
 μένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρινοῦς
 καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις. Ὁ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἰσ-
 πικῶν ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν σωματίων αὐτῶν
 ἐκέρχεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. Ἐπὶ τῷ ἑρ-
 ῶν τῶν ἰσπικῶν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀν-
 θρώπων ἐκ τοῦ πυρός, Ὁ ἐκ τοῦ καπνοῦ, Ὁ ἐκ
 τοῦ θεοῦ τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν σωμα-
 τῶν αὐτῶν. αἱ γὰρ ὄψοντο αὐτῶν ἐν τῷ
 σέματι αὐτῶν εἰσὶν αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὁμοί-
 μοις ὄψονται ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ ἐν ἀν-
 ταῖς ἀδικῶσιν. Ὁ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ
 οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις οὐ-
 τε μετενόησαν ἐκ τῶν ῥύγμων ἢ τῶν χερσῶν αὐ-
 τῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ
 τὰ εἰδωλα τὰ χερσῶν καὶ τὰ ἄργυρᾶ, καὶ τὰ
 χαλκᾶ καὶ τὰ λιθινὰ, καὶ τὰ ξυλινὰ. Ἄ οὐτε
 βλέπετε

rum sicut dentes erant . Et habebant
 loricas sicut loricas ferreas , & uox ala-
 rum earum sicut uox curruum equo-
 rum multorum currentium in bellum .
 Et habebant caudas similes scorpionū
 & aculei erant in caudis earum , & pote-
 stas earum nocere hominibus mensi-
 bus quinque . Et habebāt super se regem
 angelū abyssi . cui nomen hebraice ab-
 addon , græce autem ἀπολλύων , & latine
 habens nomen exterminans . Væ unū
 abiit , & ecce ueniūt adhuc duo uæ post
 hæc . Et sextus angelus tuba cecinit , &
 audiui uocem unam ex quatuor corni-
 bus altaris aurei , quod est ante oculos
 dei , dicentem sexto angelo qui habebat
 tubam . Solue quatuor angelos qui alli-
 gati sunt in flumine magno Euphrate .
 Et soluti sunt quatuor angeli qui para-
 ti erant in horam & diem & mensem &
 annum , ut occiderent tertiam partem
 hominum . Et numerus equestris exer-
 citus , uicies millies dena milia . Et audi-
 ui numerū eorum . Et ita uidi equos in ui-
 sione , & qui sedebant super eos habebāt lo-
 ricas igneas & hiacynthinas & sulphu-
 reas , Et capita eorum erant tanquā capi-
 ta leonū . & de ore ipsorum procedebat ignis
 & fumus & sulphur . Ab his tribus pla-
 gis occisa est tertia pars hoim , de igne
 & de fumo & sulphure , qui procedebāt ex
 ore ipsorum . Potestas enim eorum in ore
 eorum est , & in caudis eorum . Nam caudæ
 eorum similes serpētibus habētes capita
 & in his nocēt . Et cæteri hoies qui nō sūt
 occisi in his plagis , neque pœnitentiā ege-
 rūt de opibus manuū suarum , ut nō ad ora-
 rēt dæmonia & simulacra aurea & argē-
 tea & ærea & lapidea & lignea , qui neque
 uiderē

βλέπεμ δ' αὐατζ, οὔτε ἀκούεμ, οὔτε περιπα-
 τῆμ, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν
 οὔτε ἐκ τῶν φαρμακῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆ πο-
 ρνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν,
 καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἰρις
 ἐπὶ τῆ κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλι-
 ος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς σύλοι πυρός, καὶ εἶ-
 χερμ ἐν τῇ χερί αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον,
 καὶ εἶπεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῇ
 θάλασσῃ, τὸν δὲ ἐνώησα, ἐπὶ τῷ γῆμ,
 καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, ὡς περ λέων μου-
 κᾶται, καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησα ἐπὶ ἅθρον
 ταί τὰς ἑαυτοῦ φωνᾶς, καὶ ὅτε ἐλάλησ' ἐπὶ ἅθρον
 ταί τὰ φωνᾶς ἑαυτοῦ, ἔμελλον γράφειν, καὶ ἤκουσα
 φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσάν μοι, σφραγίσσον
 ἃ ἐλάλησα ἐπὶ ἅθρον ταί, καὶ μὴ ταῦ-
 τα γράψῃς, καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐσῶτα
 ἐπὶ τῇ θάλασσῃ, καὶ ἐπὶ τῇ γῆσ, ἦρε τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν
 τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὅς ἐκτισε
 τὸν οὐρανόν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
 τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσαιέτι, ἀλλὰ ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῆ φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου ὅτα μ
 μελλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεθῆ τὸ μυστήριον τοῦ
 θεοῦ, ὡς ἐνεγγέλῃσιν τοῖς ἑαυτοῦ δούλοισ
 τοῖς προφήταις, καὶ ἡ φωνὴ ἡμ ἤκουσα ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέ-
 γουσα, ὕπαγε, λαβὲ τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠ-
 νεωγμένον ἐν τῇ χερί ἀγγέλου τοῦ ἐσῶτος
 ἐπὶ τῇ θάλασσῃ καὶ ἐπὶ τῇ γῆσ, καὶ ἀ-
 πῆλσον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ
 εἶπά μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει μοι, λά-
 βε, καὶ κατάφαγε αὐτὸ, καὶ πικρανῆ σου τῆ
 κοιλίᾳ, ἀλλ' ἐν σόματί σου ἔσαι γλυκὺ
 ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον
 ἐκ τῆ χερός τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτὸ,
 καὶ ἦμ τῷ σόματί μου, ὡς μέλι γλυκὺ.
 καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ ἐπικράθη ἡ κοιλία μὲν
 καὶ λέγει

uidere possunt, neq; audire, neq; am-
 bulare, & nō egerūt pœnitentiā ab ho-
 micidijs suis, neq; a ueneficijs suis, neq;
 a fornicatione sua, neq; a furtis suis.

Et uidi alium angelum fortē descen- X
 dentem de cœlo amictum nube & iris
 in capite eius. Et facies eius erat ut sol.
 & pedes eius tanq̄ columnæ ignis. Et
 habebat in manu sua libellū apertum,
 & posuit pedem suum dextrum super
 mare, sinistrum autem super terram, &
 clamauit uoce magna, quēadmodum
 cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta
 sunt septem tonitrua uoces suas. Et cū
 locuta fuissent septē tonitrua uoces su-
 as, ego scripturus eram. Et audiui uo-
 cem de cœlo dicētē mihi. Signato quæ
 locuta sunt septem tonitrua, & ne ea
 scribas. Et angelus quem uidi stantem
 super mare & super terram, leuauit ma-
 num suam ad cœlum, & iurauit per ui-
 uentē in sæcula sæculorū, qui creauit cœ-
 lum & ea quæ in illo sunt, & terrā & ea
 quæ in ea sunt, & mare & ea quæ in eo
 sunt, quia tēpus nō erit amplius, sed in
 diebus uocis septimi angeli, cū cœperit
 tuba canere consūmabit mysteriū dei,
 sicut euangelizauit p̄ seruos suos, pphe-
 tas, & audiui uocē de cœlo itē loquētē
 mecū, & dicētē. Vade & accipe librum
 apertū in manu angeli stātis super ma-
 re & sup̄ terrā. Et abiit ad angelū, dicens
 ei, ut daret mihi librū. Et dixit mihi. Ac-
 cipe librū & deuora illū, & faciet amari
 cari uentrē tuū, sed in ore tuo erit dulce
 tanq̄ mel. Et accepi librū de manu an-
 geli & deuoraui illū, & erat in ore meo
 tanquam mel dulce. Et cum deuoraui
 sem eum amaricatus est uenter meus
 Et dicis

καὶ λέγει μοι, δὲ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώτταις καὶ βασιλευσὶ πολλοῖς. καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὡμοιοῦς ῥάβδῳ, λέγων ἔγραφαι καὶ μέτρον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ, καὶ πλὴν αὐλῶν πλὴν ἑσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἕξωδον. καὶ μὴ ἀντιῶν μετρήσεις. καὶ ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ πλὴν πόλιν πλὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τριακόντα δύο, καὶ δώσω τοῖς δυσίμαρτυσί μου, καὶ προφητεῦσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκου, ὄντοί εἰσι καὶ δύο ἔλαιαι καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ τῆς ἐσώσης. Ἐἴ τις αὐτοὺς θέλη ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπυρεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ καταθίει τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν. Ἐἴ τις θέλη ἀδικῆσαι, ὅντως δὲ αὐτὸν ἀποκτανῆναι. ὄντοι ἔχουσι ἐξουσίαν κλῖσαι τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ ἐρέχη ἡ γῆ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. καὶ προφητείας καὶ βιβλίου ἔχουσι ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐρέψαι εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι πλὴν γῶν ἐν πάσῃ πληγῇ, ὅσα κτλ. ἔαμ θελήσωσιν, καὶ ὅτε τελέσουσι πλὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θεσίον ἀναβαῖνον ἐκ τοῦ ἀβύσσου ποιήσῃ πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικίσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκταίει αὐτοὺς. Ἐὰν πῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείης πόλεως τῆς μετέωρης ἢ τῆς καλιγγῆς πνευματικῆς σόδομα καὶ αἰγυπτῶς ὅπου ὁ κύριος ἡμῶν ἐσαυρώθη, καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωττῶν τὰ πῶματα αὐτῶν, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πῶματα αὐτῶν οὐκ ἀφιοῦσι τεθῆναι εἰς μνήματα. Ἐὰν κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσι, ἐπὶ αὐτοῖς καὶ εὐφρανῶνται, Ἐἴ δὲ ὡς ἀπέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ὄντοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς καρικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐμετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θρόνου ἐισήλθεν αὐτοῖς. καὶ ἔβασαν

Et dicit mihi. Oportet te iterum propheta-
re i gentibus & populis & linguis & re-
gibus multis. Et datus est mihi calamus
similis uirgæ, & dictum est mihi. XI
Surge & metire templum dei & altare, &
adorantes in eo. Atrium autem quod intra
templum est eijce foras, & ne metiaris il-
lud, quoniam datum est gentibus, & ciui-
tatem sanctam calcabunt mensibus qua-
draginta duobus, & dabo duobus testi-
bus meis, & prophetabunt diebus mille
ducentis sexaginta amicti faccis. Hi sunt
duæ oliuæ & duo candelabra in con-
spectu domini terræ stantia. Et si quis
uoluerit eis nocere, ignis exit de ore
eorum, & deuorat inimicos eorum. Et si
quis uoluerit eos ledere, sic oportet eum
occidi. Hi habent potestatem clauden-
di celum ne pluat diebus prophetiæ illo-
rum, & potestatem habet super aquas
conuertendi eas in sanguinem, & per-
cutiendi terram omni plaga quotienscumque
uoluerint. Et cum finierint testimoniū
suum, bestia quæ ascendit de abyssu fa-
ciet aduersus eos bellum, & uincet illos
& occidet eos. Et corpora eorum iace-
bunt in plateis ciuitatis magnæ quæ uo-
catur spiritualiter Sodoma & Aegyptus
ubi & dominus noster crucifixus est.
Et uidebunt de tribubus & populis &
linguis & gentibus corpora eorum per
tres dies & dimidium, & corpora eorum
non sinent poni in monumentis. Et in-
habitantes terram gaudebunt super il-
los & iocundabunt, & munera mittent
inuicem, quoniam hi duo prophetae cru-
ciauerunt eos qui habitant super terram.
Et post dies tres & dimidium spiritus
uitalis a deo intrauit in eos. Et steterunt
super

ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ φόβος μέγας
ἔπεσε ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτοὺς. καὶ ἠ-
κουσάμ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγου-
σαν αὐτοῖς, ἀνάβητε ὧδε, καὶ ἀνέβησαν εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ἐθεώρησαν αὐ-
τοὺς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐ-
γένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον φθι-
πόλειος ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σθ-
σμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά. καὶ
οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν
δόξαν τῷ θεῷ τῷ οὐρανοῦ. οὐαὶ ἡ δευτέρα
ἀπῆλθε, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.
καὶ ὁ ἔσθλομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγέν-
οντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανόφ λέγου-
σαι, ἐγένοντο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν. καὶ τῷ χριστῷ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύ-
σει εἰς τοὺς αἰῶνας πῶν αἰώνων. καὶ οἱ καθ' ἑ-
πταεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ
τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ λέγοντες
εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὅτι ἔληψας δύ-
ναμίν σου πλὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας. καὶ
τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ ἠλθὴν ἡ ὀργή σου καὶ
ὁ καιρὸς τοῦ νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τῷ μι-
κροῦ τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁ-
γίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μι-
κροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς
φθιζόντας πλὴν γὰρ καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ
ἐν τῷ οὐρανόφ. καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ διαθή-
κης αὐτῆ ἐν τῷ ναῷ αὐτῆ, καὶ ἐγένοντο ἄστρα παῖ-
καὶ φωναὶ καὶ ἐρονταὶ, καὶ σῆσμός, καὶ χάλαζα με-
γάλη. καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανόφ
γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ σελαῶν ὑπο-
κάτω τοῦ ποδῶν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τῆ κεφαλῆς αὐτῆ
στέφανος ἄστέρων δώδεκα, καὶ ἐν τῇ σαρτὶ ἔχουσα
κράζαι, ὡδίνουσα καὶ λαζανίζουμένη τεκεῖν καὶ
ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανόφ. καὶ
ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κε-
φαλας ἑπτά

super pedes suos. & timor magnus ce-
cidit super eos qui uiderunt eos. Et au-
dierunt uocem magnā de cœlo, dicen-
tem eis. Ascendite huc. Et ascenderunt
in cœlum in nube, & uiderunt illos ini-
mici eorū. Et in illa hora factus est ter-
remotus magnus, & decima pars ciuita-
tis cecidit. Et occisa sūt in terremotu no-
mina hominū septem milia, & reliqui
in timorē sunt missi, & dederunt gloriā
deo cœli. Væ secundū abiit, & ecce uæ
tertium ueniet cito. Et septimus ange-
lus tuba cecinit, & factæ sunt uoces ma-
gnæ in cœlo dicētes. Facta sunt regna
huius mundi dñi nostri & Christi eius,
& regnabit in sæcula sæculorū. Amen.
Et uigintiquatuor seniores qui in con-
spectu dei sedent in sedibus suis, cecide-
runt in facies suas, & adorauerunt deū
dicentes. Gratias agimus tibi domine
deus omnipotens, qui es, & qui eras,
& qui uēturus es, quia accepisti uirtutē
tuā magnā & regnasti. Et iratæ sunt gen-
tes & aduenit ira tua & tēpus mortuorū
ut iudicēt & reddas mercedē seruis tuis
prophetis & sanctis, & time ntibus no-
mē tuū pusillis & magnis. & extermi-
nes eos qui extermināt terrā. Et apertū
est templum dei in cœlo, & uisa est arca
testamenti eius in templo eius, & facta
sunt fulgura & uoces & tonitrua & ter-
remotus, & grando magna.

Et signum magnum apparuit in cœlo. XII
Mulier amicta sole, & luna sub pe-
dibus eius, & in capite eius corona stel-
larum duodecim. Et in utero habens,
clamat parturiens, & cruciatur ut pa-
riat. Et uisum est aliud signum in cœlo
& ecce draco magnus rufus habens ca-
pita septem

φάλαξ ἐπὶ ἅ τὰ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν διαδήματα, καὶ ἡ οὐρὰ σύ-
 ρει τὸ τρίτον τῶν ἁσέρων, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς
 εἰς πλὴν γῆν, καὶ ὁ δράκων ἐσηκέρ ἐνώπιον τῆς
 γυναίκος τῆς μελλούσης τέκνῃ, ἵνα ὅταν τέκνη
 τὸ τέκνον αὐτῆ φάγη, καὶ ἔτεκεν ἡ ὄμ' ἄρξεν ὁ
 μέλλει ποιμένην πάντα τὰ ἔθνη ῥάβδῳ σιδή-
 ρῃ, καὶ ἤρπασεν τὸ τέκνον αὐτῆ πρὸς τὸν θρόνον
 καὶ τὸν θρόνον αὐτῶν, καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν
 εἰς πλὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασ-
 μένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐ-
 τὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, ὅ-
 τε ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὁ μιχαὴλ
 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐπολέμησαν κατὰ
 τὸν δράκοντα, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμη-
 σεν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἴχυσαν, οὐ-
 τε τόπον ἐνεθέθη αὐτῶν ἐτι ἐν τῷ οὐρανῷ,
 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας ὄφις ὁ ἄρ-
 χὴν, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατα-
 νὰς ὁ πλάτων πλὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη
 εἰς πλὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐβλή-
 θησαν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγον-
 τιν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτη-
 ρία καὶ ἡ δαύαμιε καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ αὐτῶν, ὅτι
 κατεβλήθη ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ ἡμέρας καὶ μυκτὸς, καὶ αὐτοὶ
 ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, ὅ-
 τε διὰ τὸν λόγον ἐπὶ μαρτυρίας αὐτῶν,
 καὶ οὐκ ἠγάπησαν πλὴν ψυχῶν αὐτῶν ἢ
 χρεὶ θανάτου, διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρα-
 νοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες, οὐαὶ τοῖς
 κατοικοῦσι πλὴν γῆν, καὶ πλὴν θάλασσαν
 ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ὁ ἔχων
 θυμὸν μέγα, εἰδὼς, ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔ-
 χει, καὶ ὅτε εἶδον ὁ δράκων, ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν
 ἐδίωξα πλὴν γυναικὰ ἥτις ἔτεκε τὴν ἄρξεν, καὶ
 ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυδες ἅτε τῆς με-
 γάλου

pita septem & cornua decem, & in ca-
 pitibus suis diademata, & cauda eius
 trahebat tertiam partem stellarum cœ-
 li, & misit eas in terram, & draco stetit
 ante mulierem quæ erat paritura, ut cū
 peperisset filium eius deuoraret. Et pe-
 perit filium masculū qui recturus erat
 omnes gentes in uirga ferrea, & raptus
 est filius eius ad deum & ad thronum
 eius, & mulier fugit in solitudinem ubi
 habebat locum paratū a deo, ut ibi pa-
 scāt eam diebus mille ducentis sexagin-
 ta. Et factum est prelium magnū in cœ-
 lo. Michael & angeli eius p̄liabantur
 cū dracone, & draco pugnabat & ange-
 li eius, & non ualuerunt, neq; locus in-
 uentus est eorū amplius in cœlo. Et p-
 iectus est draco ille magnus serpens an-
 tiquus qui uocatur diabolus & fata-
 nas, qui seducit uniuersum orbem, & p-
 iectus est in terram, & angeli eius cum
 illo p̄iecti sunt. Et audiui uocē magnā
 dicentem. In cœlo nunc facta est salus
 & uirtus & regnum dei nostri & pote-
 stas Christi eius, quia proiectus est ac-
 cusator fratrum nostrorū qui accusabat
 illos ante conspectum dei nostri die ac
 nocte, & ipsi uicerunt eū p̄pter sangui-
 nē agni, & p̄pter uerbū testimoniū sui,
 & nō dilexerūt animā suā usq; ad mor-
 tem. Propterea letamini cœli & q̄ habi-
 tatis i eis. Væ habitatorib; terræ & ma-
 ris, quia descendit diabolus ad uos ha-
 bens iram magnam, sciens q; modicū
 tempus habet. Et postq; uidit draco,
 q; proiectus esset in terram, persecutus
 est mulierem quæ peperit masculum.
 Et datae sūt mulieri alæ duæ aquilæ ma-
 s 3 gnæ ue

γάλα, ἵνα πέταται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸ τόπον
 αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκ τῆς καιροῦ καὶ καιροῦς. Ἐ
 ἤμισον καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφιος, καὶ
 ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω φθὶ γυναικὸς ἐκ τοῦ
 σώματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς πόταμον, ἵνα πο
 ταμοφόρητον ποιήσῃ, καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῆ
 γυναικί, καὶ ἤνοιξε ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτοῦ
 καὶ κατέπιε τὸν πόταμον, ὃν ἔβαλεν ὁ
 δράκων ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ
 ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῆς γυναικί καὶ ἠ
 πῆλθε μὴ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοι
 πῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἧν τῆς κροῦ
 τῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, καὶ ἔχον
 τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἐσά
 θην ἐπὶ τῆς ἀμμοῦ τῆς θαλάσσης, καὶ εἶδον ἐκ
 τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς
 ἑπτὰ. Ἐκέραια ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δέκα
 διαδήματα. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὄνομα
 βλασφημίας, καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ὅμοιον ἰσθιά
 λῆ, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ, ὡς ἄρκτου καὶ τὸ σῶμα
 αὐτοῦ ὡς σῶμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
 ὁ δράκων πλὴν δυνάμει αὐτοῦ καὶ τὸν θρό
 νον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μετὰ ἑαυτοῦ, καὶ εἶδον μίαν τῆ
 κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαλμένον εἰς θάνατον,
 καὶ ἡ πλὴν τῆς θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη,
 καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι ὅλη τῆς γῆς ὀπίσω τοῦ θη
 ρίου καὶ προσεκύνησαν τὸ δράκοντα ὃς ἔδωκεν
 ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον λέ
 γοντες, τίς ὅμοιός τῷ θηρίῳ, τίς δύναται πλεμῆσαι
 μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶδον αὐτῷ σῶμα λάλον μετὰ ἑα
 ῦτα βλασφημίας, καὶ εἶδον αὐτῷ ἐξουσίαν ποιῆσαι
 μῆνας τὸ δράκοντα δύο καὶ ἠνοίξε τὸ σῶμα αὐ
 τῷ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸ θεὸν βλασφημῆσαι
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τῆς σκηνῶν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ
 οὐρανοῦ σκηνοῦντας, Ἐεἶδον αὐτῷ πόλιν
 πρῆσαι μετὰ τῶν ὁρίων, Ἐνικήσαι αὐτοῦ, καὶ εἶδ
 ον αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ πᾶσα φυλὴν Ἐβλάσ
 ην καὶ ἠνοίξῃ τὸν πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ. πάντες οἱ κατο
 οῦντες

gnæ ut volaret in desertum in locū suū
 ubi alitur per tempus & tempora & di
 midium temporis a facie serpentis. Et
 misit serpens ex ore suo post mulierem
 aquam tanquam flumen, ut eam fa
 ceret trahi a flumine. Et adiuuit terra
 mulierem, & aperuit terra os suum, &
 absorbuit flumen quod misit draco
 de ore suo. Et iratus est draco in mulie
 rem, & abiit facere prælium cū reliquis
 de semine eius, qui custodiunt manda
 ta dei, & habent testimoniū Iesu Chri
 sti. Et stetit super arenam maris.

Et uidi de mari bestiam ascenden
 tem, habentem capita septem & cornua
 decem, & super cornua eius decem dia
 demata, & super capita eius nomen
 blasphemiae. Et bestia quam uidi simi
 lis erat pardo, & pedes eius sicut pedes
 ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit
 illi draco uirtutē suam & sedē suā & po
 testatē magnā. Et uidi unū de capitib⁹
 ei⁹ quasi occisū in mortē, & plaga mor
 tis ei⁹ curata est. Et admiratio fuit i uni
 uersa terra post bestiam. Et adoraue
 runt draconē, q̄ dedit potestatē bestiae,
 & adorauerūt bestiā dicētes. Quis simi
 lis bestiae, & qs poterit pugnare cū ea?
 Et datum est ei os loquens magna &
 blasphemias, & data est ei potestas fa
 cere menses quadragintaduos. Et ape
 ruit os suum in blasphemias ad deum
 blasphemare nomen eius & taberna
 culum eius, & eos qui in cælo habitāt.
 Et est datum illi bellum facere cum san
 ctis, & uincere eos. Et data est illi pote
 stas in oēm tribū, & populū & linguā
 gentē, & adorauerūt eā oēs q̄ inhabita
 bant terram,

κέντες ἐπὶ τῆς γῆς ὅν ἔγραπται τὰ ὀνόματα
ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῆς ἀρνίου ἐσφραγισμένον ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου. εἴ τις ἔχει ὄνος, ἀκουσάτω
εἴ τις ἀρχμαλωσίαν σιωάσῃ, εἰς ἀρχμαλωσί
αν ὑπάσῃ. εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀρκτενῆ, δὲ αὐτῷ
τῆς ἐν μαχαίρᾳ ἀρκτενῆ, ὡς ἐστὶν ἢ ὑπο
μονῆ. ἢ ἡ πίστις τῆς ἀπίων. ἢ εἶδον ἄλλο θηρίον
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ ἔιχε κέρατα δύο ὅ
μοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. καὶ
πλὴν θουσίαν τῶν πρώτων θηρίων πᾶσα ποι
εῖ ἑνώπιον αὐτοῦ καὶ ποιῆ πλὴν γλῶσσαι τῶν
κατοικῶντων ἐν αὐτῇ, ἵνα προσκυνῆ
σωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, ὃν ἐθεραπεύθη ἢ
πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιῆ
σκμῆα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποίη κατα
βαίμεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς πλὴν γλῶσσαι ἑνώ
πιον ἢ ἄνθρωπων. καὶ πλάσῃ τοὺς
κατοικῶντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σκμῆα,
ἀεὶ ὁ δὲ αὐτοῦ ποιῆσαι, ἑνώπιον τῶν θηρίων,
λέγων τοῖς κατοικῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποι
ῆσαι εἰκόνα τῶν θηρίων, ὃ ἔχει πλὴν πληγὴν
τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε, ἢ ἐδόθη αὐτῷ δύναι
πνεῦμα τῆς εἰκόνης τοῦ θηρίου, ἵνα ἢ λαλήσῃ
ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου, ἢ ποιῆσαι ὅσοι ἄρ μὴ
προσκυνῆσωσι πλὴν εἰκόνα τῶν θηρίων, ἵνα ἀ
ποκτανθῶσι. ἢ ποιῆσαι πάντας τοὺς μικροὺς
ἢ τοὺς μεγάλους, ἢ τοὺς πλοῦσι, ἢ τοὺς
πτωχοὺς, ἢ τοὺς ἐλευθέρους ἢ τοὺς δούλους, ἵ
να δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆ
δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῆς μετώπῳ αὐτῶν ἢ ἵνα μή τις
δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰμὴ ὃ ἔχω
τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τῶν θηρίων ἢ τὸν ἀριθ
μὸν τῆς ὀνόματος αὐτῶν, ὡς ἢ σοφία ἐστὶν, ὃ ἔχ
τὸν νοῦν ἢ φησάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου
ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπων ἐστὶ, ἢ ὁ ἀριθ
μὸς αὐτοῦ. χξς. καὶ εἶδον καὶ ἵ
δον ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος σιών ἢ μετ' αὐτῶν
τῶν ἀρχαγγέλων τῶν ἑξακκοσίων χιλιάδων ἔχουσας
τὸ ὄνομα

bāt terrā quorū nō sunt scripta nomina in
libro uitæ agni, q̄ occisus est ab origine
mūdi. Si q̄s habet aurē audiat. Qui in
captiuitatem duxerit, in captiuitatē ua
det, qui in gladio occiderit, oportet eū
gladio occidi. Hic est patientia & fides
sanctorū. Et uidi aliam bestiam ascen
dētem de terra, & habebat cornua duo
similia agni, & loquebatur sicut draco.
Et potestatem prioris bestię omnem
facit in conspectu eius, & facit terram
& inhabitantes in ea, adorare bestiam
primam, cuius curata est plaga mortis
Et facit signa magna, ut etiam ignem
faceret de cælo descendere in terram in
conspectu hominum. Et seducit habi
tantes in terra propter signa quæ data
sunt illi facere in conspectu bestię, di
cens habitantibus in terra, ut faciant
imaginem bestię, quæ habet plagam
gladij, & uixit. Et datum est illi ut da
ret spiritū imagini bestię, & ut loqua
tur imago bestię, & faciet ut quicumq̄
non adorauerint imaginem bestię, oc
cidatur. Et facit omnes puillos, &
magnos, & diuites, & pauperes, & li
beros, & seruos accipere characterē in
manu sua dextera, aut in frōtibibus suis.
Et ne quis posset emere aut uendere,
nisi qui habeat characterem, aut no
men bestię, aut numerum nominis
eius. Hic sapientia est. Qui habet in
tellectum, computet numerum bestię.
Numerus enim hominis est, & nume
rus eius sexcenti sexaginta sex.

Et uidi, & ecce agnus stans super
montem Sion, & cū eo centū quadra
gintaquatuor milia habentia nomen
s 4 eius, &

XIII

τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ μῦθος ἐπὶ
 τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς
 φωνὴν βροντῆς μεγάλης. καὶ φωνὴν ἤκουσα
 κιθαρωδῶν κιθαροζόντων ἐν ταῖς κιθάραις
 αὐτῶν, καὶ ἄδουσι ὡς ᾠδὴν καννὴν ἠνώπιον
 τοῦ θρόνου, καὶ ἠνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων,
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Ἐδοῦναι ἡδύατο μα
 θεῖ μὲν πλὴν ᾠδῶν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὲρ τεσσαράκον
 τα τέσσαρες χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπο
 φθί γῆς, οὗτοί εἰσι οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ
 ἐμολώθησαν, παρθένοι γὰρ εἰσι, οὗτοί οἱ
 ἑκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγκ,
 οὗτοί ἠγοράθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ
 χῆ τῷ δεξιῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἦν τὸ σῶματι αὐτῶ
 οὐκ ἔυρέθη δόλος, ἄμωμοί γάρ εἰσι ἠνώπιον
 τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ. καὶ εἶδον ἄγγελον πετόμενον
 ἐν μεσουρανήσῳ ἐχόντα ἐναγγέλιον αἰῶ
 νιον ἐναγγεῖλαι τοὺς καὶ κλημένους τοὺς καί
 τοικοῦντας ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ πᾶσι ἐπι
 φυλῶν, Ἐγλώσσα, Ἐλαὸν λέγοντα ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ, φοβήθητε τὸν δεῶν, καὶ δότε αὐ
 τῶ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ κρίσεως αὐτῶ, καὶ
 προσκυνήσετε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ πᾶσιν ὑ
 δάτων. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθη
 σε λέγων, ἔπεσε ἔπεσε βαβυλῶν ἡ πόλις
 ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ πορνείας αὐ
 τῆς πεπότικεν πᾶντα ἐθνη, καὶ ἔτιος ἄγε
 λος ἠκολούθησεν αὐτῷ, λέγων ἐν φωνῇ με
 γάλῃ, εἴ τις τῷ δεξιῷ προσκυνῆ, καὶ πλὴν εἰ
 κόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τὸν
 μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου, τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ,
 τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτη
 ρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ βασανισθήσε
 ται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ἠνώπιον ἀγγέλων
 τῶν ἁγίων, καὶ ἠνώπιον τοῦ ἀρνίου.

Ἐὸ καπνὸς

eius, & nomen patris eius scriptum in
 frontibus suis, Et audiui uocem de cœ/
 lo tau c̄ uocem aquarum multarum, &
 tan c̄ uocem tonitruū magni, & uocem
 quam audiui sicut citharedorū citha/
 rizantium in citharis suis. Et cantabant
 quasi canticum nouum ante sedem &
 ante quatuor animalia, & seniores, &
 nemo poterat discere canticū, nisi illa
 cētum quadragintaquatuor milia qui
 empti sunt de terra. Hi sunt qui cū mu/
 lieribus non sunt coinquinati, uirgines
 enim sunt. Hi sequuntur agnum quo/
 cūq; ierit. Hi empti sunt ex hominibus
 primitiæ deo & agno, & in ore eorum
 non est inuentum mendaciū. Sine ma/
 cula enim sunt ante thronum dei. Et
 uidi alterum angelum uolantem per
 medium cœli habentem euangelium
 æternum, ut euangelizaret habitanti/
 bus super terram, & omni genti & tri/
 bui & lingua & populo, dicentem ma/
 gna uoce. Timete dominum & date illi
 honorem, quia uenit hora iudicij ei/
 us, & adorete eum, qui fecit cœlum &
 terram, mare & fontes aquarum. Et ali/
 us angelus secutus est eum, dicens. Ce/
 cidit cecidit Babylon ciuitas illa magna
 quia a uino ire fornicationis suæ pota/
 uit omnes gentes. Et tertius angelus se/
 cutus est illos, dicens uoce magna. Si
 quis adorauerit bestiam & imaginem
 eius, & acceperit characterem in fronte
 sua, aut in manu sua, & hic bibet de ui/
 no iræ dei, quod mixtum est mero
 in calice iræ ipsius. Et cruciabitur igne
 & sulphure in conspectu angelorum
 sanctorum, & ante conspectum agni.
 Et fumus

καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαί
 νει εἰς αἰῶνα αἰῶνων, καὶ οὐκ ἔχουσι ἀνά
 παυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες
 τῷ θεῷ, Ὁ πλὴν εἰκότα αὐτῶ, Ὁ εἶτις λαμ
 βάνει χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὧδε ὑ
 πομονὴ ἦν ἁγίων ἐσὶν, ὧδε οἱ τηροῦντες
 τὰς ἐντολάς, Ὁ πλὴν πίσιν ΙΗΣΟΥ, καὶ ἤκου
 σα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, γρά
 ζου, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνή
 σκοντες ἀπ᾿ ἄρτι, καὶ λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
 ἀναπάσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔρ
 γα ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
 νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμε
 νος ὅμοιος ἦος ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τοῦ κε
 φαλοῦ αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χε
 ρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ, καὶ ἄλλο στέγαν ἐξήλ
 θεν ἐκ τῆς κρᾶζου ἐν μεγάλῃ τῇ φωνῇ τοῦ
 καθήμενου ἐπὶ τοῦ μέγαν, πέμψου τὸ δρέ
 πανόν σου, καὶ θερίσου, ὅτι ἦλθέ σοι ἡ ὥρα θε
 ρίσαι, ὅτι ἐξηράθη ὁ θερισμὸς τοῦ γῆς, καὶ ἔ
 βαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπα
 νον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, Ὁ θερίσθη ἡ γῆ, Ὁ ἄλλο
 ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῶν οὐρανῶν ἄγγελος ἕ
 ξου, Ὁ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ, καὶ ἄλλο ἄγγελος
 ἐξήλθεν ἐκ τῆς θύρας τοῦ ἔξωθεν ἐπὶ τοῦ
 πυλῶντος, Ὁ ἐφώνησε κραυγὴν μεγάλην τοῦ ἔχοντι τὸ
 δρέπανον τὸ ὀξύ λέγει πέμψου σε τὸ δρέπαν
 τὸ ὀξύ, καὶ ἔσθου τοὺς ἔξωθεν τοῦ γῆς, ὅτι ἦκμασ
 ῖν σαφυλαὶ αὐτῶν, Ὁ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέ
 πανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, Ὁ ἐφώνησε τὸ ἄμπε
 λον τῆς γῆς, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν ληνὸν τῆς θυμῶν τῆς
 τῆς μέγαν, καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
 ἐξήλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνῶν ἄχρι τῆς χαλιῶν τῆς ἵπ
 πῶν ἀπὸ σαδίων χιλίων ἑξακοσίων, καὶ εἶδον ἄλ
 λοσημῶν ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμα
 σόν, ἄγγελος ἐπὶ ἅ ἔχοντας πλῆγὰς ἐπὶ ἅ
 τὰς ἑξάτας, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐτελέθη ὁ
 θυμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
 ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, Ὁ τοὺς νικῶντας
 ἐκ τοῦ θεοῦ

Et fumus tormenti eorum ascendit in
 sæcula sæculorū Nec habent requiē die
 ac nocte, qui adorant bestiam & ima
 ginem eius, & si quis acceperit caracte
 rē nominis eius. Hic patientia sanctorū
 est hic qui custodiunt mandata dei &
 fidem Iesu. Et audiui uocem de cælo di
 centem mihi. Scribe. Beati mortui, qui
 in dño moriuntur amodo, etiā dicit spi
 ritus, ut requiescant a laboribus suis,
 sed opera illoꝝ sequuntur illos. Et uidi, &
 ecce nubē candidā & sup nubē sedentē si
 milem filio hoīs, habentē in capite suo
 coronam auream, & in manu sua falcē
 acutam. Et alius angelus exiuit de tem
 plo clamans uoce magna ad sedentem
 super nubē. Mitte falcem tuam & me
 te, quia uenit tibi hora, ut metas, qm̄
 aruit messis terræ. Et misit qui sedebat
 super nubem, falcem suā in terrā, & de
 messa est terra. Et alius āgelus exiuit de
 templo quod est in cælo, habēs & ipse
 falcem acutam. Et alius angelus exiuit
 de altari qui habebat potestātē supra
 ignem, & clamauit uoce magna ad eū
 qui habebat falcem acutam, dicens.
 Mitte falcem tuam acutam, & uinde
 mia botros uinæ terræ, quoniā matu
 ræ sunt uuæ eius. Et misit angelus fal
 cem suam acutam in terram & uinde
 miauit uineā terræ, & misit in lacū iræ
 dei magnū, & calcatus est lacus extra ci
 uitatē, & exiuit sanguis de lacu, usq; ad
 frenos equorū p̄ stadia mille sexcenta.
 Et uidi aliud signū in cælo magnū
 & mirabile, angelos septē habentes pla
 gas septē nouissimas, qm̄ in illis cōsum
 mata ē ira dei. Et uidi tāq; mare uitreū
 mixtū igni, & eos q uictoriā reportarāt
 de bestia

XV

ἐκ τῆς θηρίου, ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς χάραγμα-
 τος αὐτῆς, ἐκ τῆς ἀριθμοῦ τῆς ὀνόματος αὐτῆς, ἐ-
 σώσας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας
 κιθάρας τῆς θεῶν καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν μωσέως
 δόξης καὶ θεῶν καὶ τῶν ἁγίων λέγοντες, με-
 γάλα καὶ θαυμαστά ἐργάσθη κύριος ὁ θεὸς ὁ
 πατοκράτωρ, δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ ὁδοὶ σου
 ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων, οἷς οὐ μὴ φοβηθῆ κύριε, ὁ
 δεξάσθαι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μόνος ὁστος, ὅτι πάν-
 τα τὰ ἔθνη ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν, ἐνώπιόν
 σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.
 καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον. ὁ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς
 σκηνῆς καὶ μαρτυρίου καὶ τῶν θυραίων καὶ εἰσῆλθον
 οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς
 ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ εἰσεδύμενοι λίνον καθαρὸν λαμ-
 πρόν, καὶ περιζωσμένοι τὰ στήθη ζώνασιν χρυ-
 σῆς, καὶ ἐν τῆς τεσσάρων ζώων ἐδωκε τοῖς ἑπτὰ
 ἄγγελοις ἑπτὰ φιάλας χρυσοῦς γεμούσας τῆς
 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας
 ἡῶν αἰώνων. καὶ ἐγεμίθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ
 τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δωάμεως αὐ-
 τοῦ, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν ἐν τῷ ναῷ
 ἄχρι τελεθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῆς ἑπτὰ δι-
 γέλων. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ
 λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἄγγελοις ὑπάγετε ἔκ-
 χετε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ εἰς πλὴν γῆν,
 καὶ ἁπῆλθεν πρῶτος, καὶ ἔλαβεν πλὴν φιά-
 λην αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλ-
 κος κακὸς καὶ πονηρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου.
 καὶ τοὺς πλὴν εἰκόμα προσκυνούσας αὐ-
 τοῦ. καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔλαβεν
 πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς πλὴν θάλασσαν καὶ
 ἐγένετο ἄμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶ-
 σα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ ὁ τρίτος
 ἄγγελος ἔλαβεν πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
 τὸν ποταμὸν καὶ εἰς τὰς πηγὰς ἡῶν
 ὑδάτων καὶ ἐγένετο ἄμα. καὶ ἤκουσα φωνῆς
 λέγοντος, δίκαιος κύριε εἶ ὁ ὢν ὁ ἴσους, ὅτι

de bestia & de imagine eius, & de nume-
 ro nois eius stantes sup mare uitreum
 habentes citharas dei, & cantant canti-
 cum Mosi serui dei, & canticū agni dicen-
 tes. Magna & mirabilia sunt opera tua
 dñe deus omnipotēs, iustæ & ueræ sūt
 uia tuae dñe rex sanctorū. Quis non ti-
 mebit te dñe, & magnificabit nomen
 tuū: Quia solus pius es, qm̄ omnes gē-
 tes uenient & adorabunt in conspectu
 tuo, qm̄ iudicia tua manifestata sūt. Et
 post hæc uidi, & ecce apertū est templū
 tabernaculi testimonij in cælo, & exie-
 runt septē angeli habētes septē plagas
 de templo, uestiti lino mūdo & candi-
 do & p̄cincti circa pectora zonis aure-
 is. Et unū ex quatuor aialibus dedit se-
 ptem angelis septē phialas aureas ple-
 nas iracundiæ dei uiuētis in sæcula sæcu-
 lorum. Et impletū est templū deifumo
 a maiestate dei, & de uirtute eius, & ne-
 mo poterat introire in templū, donec
 consummarentur septem plagæ sep-
 tem angelorum.

Et audiui uocē magnā de tēplo, dicē XVI
 tem septem angelis. Ite effundite septē
 phialas iræ dei in terrā. Et abiit primus
 angelus & effudit phialā suā in terrā,
 & factū est uulnus saeuū ac pessimū in
 homines qui habebant characterem
 bestia, & in eos q̄ adorabant imaginē
 eius. Et secundus angelus effudit phia-
 lam suā in mare, & fact⁹ est sanguis tā-
 quam mortui, & omnis anima uiuens
 mortua est in mari. Et tertius angelus
 effudit phialam suam in flumina & in
 fontes aquarum, & factæ sunt san-
 guis. Et audiui angelum dicentem.
 Iustus es domine, qui es, & qui eras
 sanctus

στος, ὅτι ταῦτα ἐκρινας, ὅτι αἷμα ἁγίων ἢ προ
 φητ' ἐξέχεον. καὶ αἷμα αὐτοῦ ἐδωκας πιεῖν
 ἅξιοι τὰς ἐσθῆρας. καὶ ἤκουσα ἄλλο ἐκ τῶν θυσιῶν
 οὐ λέγουτος, καὶ κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀ
 ληθινὰ ἐδικαίαι αἱ κρίσεις σου, ὅτε τέταρτος
 τοῦ ἀγγέλου ἐξέχεε πλὴν φιάλῃ αὐτῷ ἐπὶ
 τὸν ἥλιον. καὶ ἐδόθη αὐτῷ καινὰ ἴσσαι τοὺς
 ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. Ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄν
 θρωποι καινὰ μέγαρα. καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ
 ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πλη
 γὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν εἰς τὸν αὐτῶν δό
 ξον, καὶ ὁ πέμπτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλῃν αὐ
 τῷ ἐπὶ τὸ θρόνον τοῦ θηρός, ἔθεντο ἡ βασίλειά
 αὐτῶν ἐσκοτωμένη καὶ ἐμασώντο τὰς γλώσσας
 αὐτῶν ἐκ τῆς πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ θεὸν
 τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν
 αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
 καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε πλὴν φιάλῃν αὐτῷ ἐπὶ τὸν
 ποταμὸν τὸν μέγα τὸν ἑυφράτην, καὶ ἐξη
 γράθη τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐτοιμασθῆ ἡ ὁδὸς τοῦ βα
 σιλέως τοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ εἶδον
 ἐκ τῆς σώματός τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τῆς σώματός τοῦ
 θηρός καὶ ἐκ τῆς σώματός τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύ
 ματα ἕξ ἀκάθαρτα ὅμοια βασιλέωσι τῶν
 πνεύματων διαμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἐκ
 πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τοῦ γῆς καὶ τοῖ
 καινῆς ὄλης, συναστῆν αὐτοὺς εἰς πόλεμον
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντο
 κράτους, τοῦ οὐ ἐρχομαι ὡς κλέπτης, μακάριος
 ὁ τηρῶν τὰς ἐπιτάγας αὐτοῦ, ἵνα μὴ
 γινῶσθε περιπατῆν, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀρχμοσύ
 νην αὐτοῦ, καὶ συνήσαν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον
 τὸν καλεῖται ἐβραϊστὶ ἡρμαγεδὼν, καὶ ἔδομος
 ἀγγέλου ἐξέχεε τὴν φιάλῃν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα
 καὶ ἐξῆλθε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέ
 γουσα, γένοιτο. ἔθεντο φωναὶ καὶ ἐβρονταὶ καὶ
 ἀεραπαὶ, καὶ σφοδρὸς ἐγένετο μέγας, ὅσος οὐκ
 ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο, καὶ ἐπὶ
 ὧν γῆς, τῆς κλινοῦστος σφοδρὸς ὕψωσ μέγας.
 καὶ ἐγένετο

sanctus, quia hoc iudicasti, quia sangui
 nem sanctorū & prophetarū effuderūt
 & sanguinem eis dedisti bibere. Digni
 enim sunt . Et audiui alterum dicen /
 tem . Etiam dñe deus omnipotēs uera
 & iusta iudicia tua. Et quartus angelus
 effudit phialam suā in solem, & datum
 est illi aestu affligere homines in igni.
 Et aestuauerunt homines aestu magno,
 & blasphemauerunt nomen dei habē
 tis potestatem super has plagas, neq;
 egerunt poenitentiā ut darēt illi gloriā.
 Et quintus angelus effudit phialā suā
 super sedē bestiae, & factū est regnū ei⁹
 tenebrosum, & cōmanducauerunt lin
 guas suas præ dolore, & blasphemaue
 rūt deum cœli præ doloribus suis & ul
 ceribus suis. & non egerunt poeniten
 tiam ex operibus suis. Et sextus effudit
 phialam suam in flumen illud magnū
 Euphraten, & siccata est aqua ut præ
 pararetur uia regum ab ortu solis. Et
 uidi de ore draconis, & de ore bestiae, &
 de ore pseudoprophetae exire spūs tres
 imundos in modū ranarū. Sūt em̄ spūs
 demonioꝝ faciētes signa, ut pcedāt ad
 reges toti⁹ terræ cōgregare illos in p̄liū
 diei illi⁹ magni dei om̄ipotētis. Ecce ue
 nio sicut fur. Btūs q̄ uigilat & custodit
 uestimēta sua, ne nudus ambulet, & ui
 deant turpitudinē eius. Et congregabit
 illos in locū qui uocat̄ hebraice herma
 geddon. Et septim⁹ angel⁹ effudit phia
 lam suā in aerē, & exiuit uox magna de
 tēplo a throno dicens. Factū est. Et fa
 cta sunt fulgura & uoces & tonitrua, &
 terremotus factus est magnus, qualis
 nunq̄ fuit, ex quo homines fuerunt su
 per terrā, talis terremotus sic magnus
 Et facta

καὶ ἐγλύετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἔθνων ἔπεσον, καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, διότι αὐτὴ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ κυρίου ἔδραμεν ἐπὶ πάντας τοὺς ἔθνη, καὶ ἡ πόλις οὐκ ἐβρέθησαμ, καὶ χάλαια μεγάλη ὡς τάλαντι, αἶα καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐβλασφημήσαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τοῦ πληγῆς τοῦ χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πλῆξ ἡ αὐτὴ σφοδρὰ.

καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων μοι, δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρῖμα τοῦ ποτήριου τοῦ μεγάλου, τῆς καθήμενης ἐπὶ ἑπτὰ ὕδατων ποταμῶν, μετ' ἧς ἐπόρευσα οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, καὶ ἀπώλεσαν τὸν ἕκαστον τὸν πνεύματι, καὶ εἶδον γυναικὰ καθήμενάν ἐπὶ δεξιῶν κόκκινον, γέμονον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κέρατα δέκα. Ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα, καὶ κοκκίνω, καὶ χρυσομένω χρυσῷ, καὶ λίθω τιμίῳ, καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμονον ἐδύλωνμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον, εαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ μητὴρ τῶν πορνῶν, καὶ τῶν ἐδύλωνμάτων τῆς γῆς, καὶ εἶδον τὴν γυναικὰ μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα, καὶ εἶπε μοι ὁ ἄγγελος διὰ τί θαύμασας, ἐγὼ σοὶ ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος, καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ βασάζοντος αὐτὴν, καὶ τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς, καὶ τὰ δέκα κέρατα. δεξιῶν οὗ εἶδες ἡμεῖς οὐκ ἐστὶν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάξει, καὶ θανατώσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῇ γῆς, ὧρ
γεγραπτα

Et facta est ciuitas magna in tres partes, & ciuitates gentium ceciderunt. Et Babylon magna uenit in memoriā ante deū, ut daret illi calicē uini indignationis iræ suæ. Omnis insula fugit, & montes nō sunt inuenti. Et grado magna sicut talentū descendit de cælo in homines, & blasphemauerunt deū hoies propter plagā gradinis, quā magna facta ē plaga eius uehementer. Et uenit unus de septem angelis qui habebant septē phialas, & locutus est mecum dicens mihi. Veni ostendam tibi damnationē meretricis magnæ quæ sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram de uino prostitutionis eius. Et abstulit me in spiritu in desertum. Et uidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenā uerbis blasphemiæ, habentē capita septē, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurata auro et lapide precioso & margaritis, habēs poculū aureū in manu sua, plenū abominationibus & immundicia fornicationis eius. Et in fronte eius nomē scriptum, mysterium Babylon magna mater fornicationum & abominationum terræ. Et uidi mulierē ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum uiderem illam admiratione magna. Et dixit mihi angelus. Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, et bestię quæ portat eā, quæ habet capita septem & cornua decē. Bestia quā uidisti fuit, & non est, & ascensura est de abyssō, & in interitum ibit, & mirabuntur inhabitantes terram, quorum nomina

ου γέγραπται τα ὀνόματα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ
 τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπον-
 τες δὲ θηρίον, ὅτι ἦν ἢ οὐκ ἔστι, καί περ ἔστι, ὡς δὲ
 ὁ νοῦς, ὃ ἔχω σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλᾶι, ὅρα
 εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἢ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν,
 ἢ βασιλῆς ἐπ' αὐτῶν, διὰ πέντε ἔπεσαν καὶ ὁ
 εἰς ἔστι, ὃ ἔστι. ὅπου ἦλθε, καὶ ὅτ' αὐτὸν ἔλθῃ,
 ὁ λόγος αὐτῶν εἶμ' εἶναι. καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν,
 καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὁ γ' ὁ ὅρα ἔστι, ὃ ἐκ τῶν
 ἑπτὰ ἔστι, ὃ εἰς ἀπόλησιν ὑπάγει. καὶ τὰ δέ-
 κα κέρατα, ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν. οἱ τι-
 νες βασιλείαν οὐκ ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς
 βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ
 θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ πλὴν
 δύναμις, καὶ πλὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ὡς θη-
 ρίον διαδιδώσουσι. οὗτοι μετὰ τοῦ θηρίου πε-
 λεθήσουσι, καὶ τὸ θηρίον νικήσῃ αὐτούς, ὅτι κύ-
 ρις κυρίου ἔστι, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὃ
 οἱ μετὰ τὸν κλητοὶ, καὶ ἐκλεκτοὶ, καὶ πιστοί.
 καὶ λέγει μοι, τὰ ὅρατα ἃ εἶδες ὅρα ἢ πόρνη
 κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη, καὶ
 γλωσσαι, καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ
 τῷ θηρίῳ οὗτοι μίσήσουσιν πλὴν πόρνης, καὶ
 ἐκ μωμολύκῃ ποιήσουσιν αὐτῶν, καὶ γυμνῶν
 καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν φάγονται, καὶ αὐτῶν
 κάρσους ἐν πυρὶ, ὃ ἦ θεός. ἔδωκεν εἰς τὰς
 καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι πλὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ
 ποιῆσαι μίαν γνώμην, ὃ δὲ οὐκ αὐτῶν βασι-
 λείαν αὐτῶν ὡς θηρίον ἄχρι τελεθῆ τὰ ἑπί-
 ματα τῆς θεοῦ, ὃ ἢ γυνὴ ἦν εἶδες, ἔστι ἢ πόλις
 ἢ μεγάλη ἢ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασι-
 λείων τῆς γῆς. καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον
 ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα
 ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δό-
 ξης αὐτοῦ. ὃ ἐκράξεν ἐν ἰσχυρῇ φωνῇ μετ' ἀλλή-
 λων, ἔπεσε ἐπεσε βαβυλὼν ἡ μεγάλη. ὃ ἔει-
 νετο κατοικήθῃσι δαιμόνων, καὶ φυλακῇ
 πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακῇ παν-
 τῶν ὀρνίθων ἀκαθάρτου καὶ μεμίστην, ὅτι ἐκ τοῦ
 οἴνου τοῦ

nomina scripta non sunt in libro vitæ, a
 constitutione mundi, uidentes bestiam,
 quæ erat & non est. Et hic est sensus, qui
 habet sapiētiam. Septem capita, septem
 montes sunt, super quos mulier sedet, &
 reges septē sunt. Quinq; ceciderūt, unus
 est & alius nondum uenit. Et cum uene-
 rit, oportet illum breue tempus manere.
 Et bestia quæ erat & non est, & ipse octa-
 uus est, & de septem est, & in interitū ua-
 dit. Et decem cornua, quæ uidisti, decem
 reges sunt, qui regnum nondum accepe-
 rūt, sed potestatem tanq̄ reges una ho-
 ra accipient cum bestia. Hi unum consi-
 lium habent, & uirtutem, & potestatem
 suam bestię tradent. Hi cum agno pu-
 gnabunt, & agnus uincet illos. quoniam
 dñs dominorū est, & rex regū, & qui cū il-
 lo sunt uocati & electi & fideles. Et dicit
 mihi, Aquæ quas uidisti, ubi meretrix se-
 det, populi sunt & turbæ & gentes, & lin-
 uæ, & decē cornua quæ uidisti in bestię
 hi odient fornicariā, & desolatam faciēt
 illam & nudam, & carnes eius manduca-
 bunt, & ipsam igne concremabūt. Deus
 enim dedit in corda eorū, ut faciāt quod
 placitum est illi, ut unam faciant uolun-
 tatem, ut dent regnum suum bestię, do-
 nec consummentur uerbi dei. Et mulier
 quam uidisti est ciuitas magna, quæ ha-
 bet regnum super reges terræ. Et post
 hæc uidi alium angelum descendentem
 de cælo, habentem potestatem magnā,
 & terra illuminata est a gloria eius. Et ex-
 clamauit in fortitudine uoce magna, di-
 cens, Cecidit cecidit Babylon magna, &
 facta est habitatio dæmoniorū, & custo-
 dia omnis spiritus immūdi, & custodia
 omnis uolucris immūdæ, et inuisæ, q̄a de
 t uino

XVII

XVIII

οἴτου τοῦ θυμοῦ ἐν πορνείᾳ αὐτῆς πέπρωκε
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ'
 αὐτῆς ἐπόρνευσαν, ἃ οἱ ἔμποροι αὐτῆς, ἐκ τῆ
 δυνάμεως τοῦ σελήνου αὐτῆ ἐπλούτησαν, καὶ
 ἕκαστα ἄλλη κρ φωνῶν ἐκ τῆ οὐρανοῦ λέγουσαν,
 ὅτι ἐλθεῖτε ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃτε
 ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, ἵνα μὴ λάβῃτε, ἐκ τῆ
 πληγῶν αὐτῆς, ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς ἅ
 ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευ
 σεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. Ἀπόδοτε
 αὐτῆ, ὡς καὶ αὐτῆ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ δι/
 πλώσατε αὐτῆ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐ
 τῆς, ἐν ᾧ ποτήριον ᾧ ἐκέρασαν, κερᾶσατε αὐ
 τῆ διπλοῦν, ὅσα ἐδόξασεν ἐαυτῶν, καὶ ἐση
 νίασεν, κερᾶσατε αὐτῆ βασιανισμὸν καὶ πέν
 θον, ὅτι ἐν τῆ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει κἀδικ
 μαί βασιλεύω, καὶ χηραὶ οὐκ εἰμί, καὶ πέν/
 θον, οὐ μὴ ἴδω. διὰ τοῦτο ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ ἕξ
 σι μᾶι πλῆγῶν αὐτῆς θάνατος, ἃ πένθος καὶ
 λιμὸς, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς
 κύριος ὁ θεὸς ὁ κρινῶν αὐτῶν. ἃ κλαίονται
 αὐτῶν, καὶ κόφονται ἐπ' αὐτῆ οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες, ἃ σερνιάσαν
 τες, ὅτι ἂν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρὸς
 σείως αὐτῆ, ἀπὸ μακρόθεν ἐσηκότες διὰ φόβον
 τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῆ λέγοντες, οὐαὶ οὐαὶ ἡ
 πόλις ἡ μεγάλη βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυ
 ρα, ὅτι ἐν μίᾳ ὥρᾳ ἠλθεν ἡ κηρῖσις σου, καὶ οἱ
 ἔμποροι τῆ γῆς κλαίουσι, καὶ πένθοσι ἐν ἑ
 αυτοῖς, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγορά
 ζει οὐκ ἔτι γόμον χρυσοῦ ἃ ἀργυροῦ, καὶ
 λίθου τιμίου, ὅντε μαργαρίτου καὶ βύσσου,
 καὶ πορφυροῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον
 δύννον, καὶ πᾶν σκεῦον ἐλεφάντινον, καὶ
 πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χάλ
 κου, καὶ σιδήρου, καὶ κινάμωμον, καὶ θυμία
 μα, καὶ μύρον, ἃ λίβανον, ἃ ὄνον, καὶ ἔλαι
 ον, ἃ σιμίδαιον, ἃ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβα
 τα, ἃ ἵππων, ἃ ζείδων, ἃ σωματῶν, ἃ ψυ
 χὰς ἀνθρώπων

III V X

uino iræ fornicationis eius biberunt om
 nes gentes. Et reges terræ cum illa forni
 cati sunt, & mercatores terræ de uirtute
 deliciarum eius diuites facti sunt. Et au
 diui aliam uocem de cælo dicentem, Exi
 te de illa populus meus, ne participes si
 tis delictorum eius, & de plagis eius ne
 accipiatis. Quoniam peruenerunt pecca
 ta eius usq; ad cælum, & recordatus est do
 minus iniquitatum eius. Reddite illi si
 cut & ipsa reddidit uobis, & duplicate ei
 duplicia secundum opera eius. In pocu
 lo quo miscuit uobis, miscete illi duplū.
 Quantum glorificauit se & in delitijs fu
 it, tantum date illi tormētum & luctum,
 quia in corde suo dicit. Sedeo regina &
 uidua non sum, & luctum non uidebo.
 Ideo in una die ueniēt plagæ eius, mors
 & luctus & fames, & igne comburetur,
 quia fortis est deus qui iudicabit illam.
 Et flebunt illam & plangent se super illā
 reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, &
 in delitijs uixerunt, cum uiderint fumum
 incendiij eius, longe stantes propter timo
 rem tormenti eius, dicentes. Væ uæ ciui
 tas illa magna Babylon, ciuitas illa for
 tis, quoniam in una hora uenit iudicium
 tuum. Et negociatores terræ flebūt & lu
 gebunt super illam, quoniam merces eo
 rum nemo emet amplius, merces auri &
 argenti & lapidis preciosi, & margaritæ,
 & byssi, & purpuræ, & cocci, & omne li
 gnum thycinum, & omne uas eburneum
 & omne fas de ligno preciosissimo & ara
 mento, et ferro et marmore, et cinnamo
 mum, et odoramentum, et unguentum,
 et thus, et uinum, et oleum, et similam, et
 triticum, et iumenta, et oues, et equorum
 et rhædarum, et mancipiorum, et ani
 mas hominū

χὰς ἀνθρώπων, καὶ ἢ ὄπωρα φθι ἐπιθυμίας
 φθι ψυχῆσου ἀπὸ λθου ἀπ' σου, καὶ πάντα
 τὰ λιπαρὰ, καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπὸ λθου ἀπ' σου,
 καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ εὐρήσεις αὐτά. οἱ ἔμποροι
 τούτων οἱ πολυτήσαντες ἀπ' αὐτ' ἀπὸ μα-
 κρότερον ἐκείνου. διὰ τὸ φόβον τὸ βασιμῶν
 αὐτῶν, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγον-
 τες, οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περι-
 βεβλημένη βύσσινον καὶ πορφύρω, καὶ
 κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λί-
 θῷ τιμίῳ, καὶ μαργαρίταις, ὅτι μίαν ὥραν
 ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. καὶ πᾶς κνι-
 βερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὀμιλος
 καὶ ναυτῆς ἐν θάλασσῃ ἐξέζοντες ἀπὸ μακρόθεν
 ἔκαστος, καὶ ἔκραζον ὁρῶντες τὸ καπνὸν τὸ πυρῶ-
 στος αὐτῶν λέγοντες, τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ με-
 γάλῃ. καὶ ἔβαλον χιτῶν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
 τῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγονι-
 περὶ οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν ἡ ἐπλού-
 τισσα πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θα-
 λάσσῃ ἐκ φθι ἡμιότικτος αὐτῶν, ὅτι μίαν ὥραν
 ἠρημώθη, εὐφραίνου ἐπ' αὐτῶν οὐρανέ, καὶ οἱ
 ἄγγελοι ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρι-
 νερ ὁ θεὸς τὸ κρίμα ἡμῶν ἔξ αὐτῶν. καὶ ἤρεμ-
 εῖς ἄγγελος ἰχυρὸς λίθου ὡς μύλον μέγα,
 καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, οὕτως
 ὁρμήματι βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη
 πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι, καὶ φωνὴ κίθαρῶδων
 καὶ μουσικῶν, καὶ ἀυλητῶν καὶ σαλπασῶν,
 οὐ μὴ ἀκουθῆ ἔμ σοι ἔτι. καὶ πᾶς πικρί-
 τος πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔμ σοι ἔτι, καὶ
 φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουθῆ ἔν σοι ἔτι. καὶ φω-
 νὴ νυμφίου καὶ νύμφης, οὐ μὴ ἀκουθῆ ἔμ σοι
 ἔτι. ὅτι οἱ ἔμποροὶ σὺ ἦσαμ οἱ μετ' ἄνεσ φθι
 γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαμ
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφῆτῶν
 καὶ ἁγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμέ-
 νων ἐπὶ φθι γῆς. καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
 φωνὴν ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγονι-
 τες τὸ ἄλλο,

mas hoim. Et poma desiderij aiæ tuæ
 discesserūt a te, & oia pinguia & p̄clara
 perierūt a te, & amplius illa iā nō inue-
 nies. Mercatores hoim q̄ diuites facti
 sunt ab ea longe stabunt p̄pter timorē
 tormētī ei⁹, flētes ac lugētes, & dicētes,
 uæ ue ciuitas illa magna, q̄ amicta erat
 bysso & purpura & cocco, & deaurata
 erat auro & lapide p̄cioso & margaritis
 q̄m̄ una hora destitutæ sunt tantæ diui-
 tiæ. & ois gubernator, & ois in nauibus
 uersantiū turba & nautæ & qui in mari
 operantur longe steterunt, & clamaue-
 runt uidentes locū incendiij eius, dicen-
 tes. Quæ similis ciuitati huic magnæ?
 Et miserunt puluerē super capita sua, &
 clamauerunt flentes & lugentes, dicen-
 tes. Væ uæ ciuitas illa magna in qua di-
 uites facti sunt oēs qui habebāt naues
 in mari de p̄cijs eius, q̄m̄ una hora de-
 solata est. Exulta sup̄ eā cœlū & sancti
 apostoli & p̄phetæ, q̄m̄ iudicauit deus
 iudiciū uestrū de illa. Et sustulit un⁹ an-
 gelus fortis lapidē quasi molarem ma-
 gnum & misit in mare, dicēs. Hoc impe-
 tu mittet̄ Babylō ciuitas illa magna, &
 ultra iā nō iueniet̄. Et uox citharædoz
 & musicoz & tibia canentiū, & tuba nō
 audiet̄ in te amplius, & ois artifex, cu-
 iuscūqz artis nō inueniet̄ i te ampli⁹. Et
 uox mola nō audiet̄ in te ampli⁹. Et lux
 lucernæ nō lucebit in te amplius, & uox
 sp̄sōi & sp̄sōæ nō audiet̄ adhuc in te, q̄a
 mercatores tui erāt principes terræ, q̄a
 in ueneficijs tuis errauerūt oēs gentes,
 & in ea sanguis prophetaz & sanctoz
 inuentus est, & omniū qui interfecti sūt
 in terra. Post hæc audiui quasi uocē
 magnam turbæ multæ in cœlo dicen-
 tis alle-

XIX

τος τὸ ἀλληλούϊα, ἢ σωτηρία καὶ ἢ δόξα, καὶ
 ἢ ἡμῶν, καὶ ἢ δάματις κυρίου τοῦ δεῦρο ἡμῶν,
 ὅτι ἀληθινὰ ἐστὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ, ὅτι
 ἐκρίνευ τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἥτις ἐ-
 φθασεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς. καὶ ἐξεδί-
 κησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ, ἐκ τῆς χειρὸς αὐ-
 τῆς, καὶ δούλους ἐρεκε. ἀλληλούϊα, καὶ ὁ καπνὸς
 ἀναβραίνῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ ἔπει-
 σα μὲν οἱ πρεσβύτεροι οἱ κδο, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
 καὶ προσκυῶνται τῷ δεῦρο καθήμενῳ ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ λέγοντες ἀμὲν ἀλληλούϊα, καὶ φῶ-
 νη ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν, ἀνέειπε τὸν δεῦρον ἡ-
 μῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβού-
 μνοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι,
 καὶ ἤκουσα φωνῆν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φῶ-
 νη ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνῆν βροντῶν
 ἰσχυρῶν λέγοντας ἀλληλούϊα, ὅτι ἰβασίλθι-
 σεμ ὁ δεῦρος ὁ πῶτοκράτωρ. χαίρωμεν ἐν ἀ-
 γαλλώμεθα, ἐν δὲ ὄμην τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι
 ἔλθου ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ ἡτοι-
 μαση ἐαυτὴν, καὶ ἰδὲ ἡ αὐτὴ ἵνα περιβάλ-
 ται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν. τὸ γὰρ
 βύσσινον τὰ δικαιώματα ὅσων τῶν ἀγίων, καὶ
 λέγει μοι, μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῦρον τῆς ἀρνί-
 κελημῶν, καὶ λέγει μοι, οὗτοι οἱ λόγοι ἀ-
 ληθινοὶ εἰσιν τῆς δεοῦ, καὶ ἔμπεσα ἐμπροθεμ
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυῶνσαι αὐτῶν, καὶ
 λέγει μοι, ὄρα μὴ, σάωδουλόσ σου εἰμὶ, καὶ τῶν
 ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρί-
 αμ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ δεῦρο προσκυῶνσαι, ἢ ἢ μαρ-
 τυρία Ἰησοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, καὶ
 ἴδου τὸ ὄφθαλμὸν ἀνω γυμνῶν, καὶ ἴδου ἵππος
 λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῆς. πῶτος καὶ ἀλ-
 θινός, καὶ ἐν δίκαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ, οἱ δὲ
 ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχω δὲ ὄνομα γε-
 γραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, καὶ περι-
 βεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι, καὶ κα-
 λῆται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τῆς δεοῦ, καὶ τὰς στρα-
 ματα εἶ
 ματα εἶ

tis alleluia. Salus & honor & gloria &
 uirtus dño deo nostro est, quæ uera & iu-
 sta iudicia eius quia iudicauit de mere-
 trice magna, quæ corruptit terrâ in pſti-
 tutione & uindicauit sanguinẽ seruoꝝ
 suorũ de eius manu. Et iterũ dixerunt,
 alleluia. Et fumus ascendit in sæcula sæ-
 culorum. Et ceciderunt uigintiquatuor
 seniores & quatuor animalia, & adora-
 uerunt deum sedentem super thronũ,
 dicentes. Amẽ alleluia. Et uox de thro-
 no exiuit, dicens. Laudẽ dicite deo no-
 stro oēs sancti eius, & qui timetis de-
 um pusilli & magni. Et audiui uocem
 turbæ multæ, & sicut uocem aquarum
 multarũ, & sicut uocem tonitruoꝝ ma-
 gnorum, dicentium, alleluia, qm̄ regna-
 uit dñs deus noster omnipotens. Gau-
 deamus & exultemus & demus gloriã
 ei, quia uenerunt nuptiæ agni, & uxor
 eius p̄parauit se. Et datũ est illi ut coo-
 periat se byssino puro & splendido. Byssinum em̄ iustificationes sunt san-
 ctorum. Et dixit mihi, Scribe. Beati qui
 ad cœnã nuptiarũ agni uocati sũt. Et di-
 xit mihi. Hæc uerba dei uera sunt. Et ce-
 cidi ante pedes eius, ut adorare eum. Et
 dixit mihi. Vide ne feceris. Cõseruus tu-
 us sum, & fratru tuoꝝ habetiũ testimo-
 niũ Iesu. deũ adora. Testimoniũ em̄
 Iesu est spũs prophetiæ. Et uidi cœlum
 apertũ, & ecce equus albus, & qui sede-
 bat sup eũ uocabat̄ fidelis & uerax, &
 in iusticia iudicat & pugnat. Oculi aut̄
 ei⁹ sicut flãma ignis, & in capite ei⁹ dia-
 demata multa, habens nomen scriptũ,
 qd' nemo nouit nisi ipse. Et uestit⁹ erat
 ueste tincta sanguine, & uocat̄ nomen
 eius, uerbum dei, & exercitus qui sunt
 in cœlo

ματα εν τω ουρανω ηκολυθησιν αυτω εφ' ἵπποις λευκοις, ενδεδυμενοι βυσινομ λευκομ ηρω καθαρομ, ηρω εκ του σωματοσ αυτου εκ πορευεται ρομφαια δεξα, ινα εν αυτη παταση τα εθνη, ηρω αυτωσ ποιμανει αυτουσ εν δεξα δε σιδηρω, η αυτωσ πατει πλυ λυωμ του οινου του θυμοσ, ηρω φηι οργησ του θεου παντοκράτοροσ. Ειχε επι το ιματιομ, και επι του μηρομ αυτου, το ονομα γεγραμμει νομ, βασιλευσ βασιλεωμ, και κυριου κυριωμ, η ειδομ ενα αγγελομ εσωτα εν ηλιω, η εκραξε φωνη μεαλη λεε πασι τοισ θρηνοισ τοισ πιστωμενοισ εν μεσουρανισματι, δευτε η σωασει δεεισ το εθνομ η μεαλησ θεσ, ινα φαγητε σαρκασ βασιλεωμ, η χιλιερχωμ, ε σαρκασ ιχυρωμ, η σαρκασ ἵππωμ, η πνευκαθημενωμ επι αυτω, και σαρκασ παντωμ ελθουδερωμ, και δολωμ, η μικρωμ η μεγαλωμ, και ειδομ εθνη θηριου, η τνεσ βασιλεσ εθνεσ η τα στρατευματα αυτωσ σωκμενα ποιησαι πολεμομ μετα εθνη καθημενου επι τω ἵππου, και μετα τω στρατευματοσ αυτου, ηρω επι αοκη εθνη θηριου, και μετα τουτου ε φηι ο προφητησ ο ποιησαι τα σημεια ενωπιου αυτωσ, εν οισ επλανησε τουσ λαβουνασ εχαραγμα του θηριου, και τουσ προσκυωυτασ τη εικονι αυτου, ζωντεσ ελκεθισονται οι ενο εισ πλυ λιμνω του πυροσ εθνω και μενω εν τω θειω, και οι λοιποι απεικτισθησασ εν τη ρομφαια καθημενοσ επι εθνη ἵππου η εκπορευομενη εκ του σωματοσ αυτωσ, η παντα θρενα εχορταθησ εκ του σαρκωμ αυτωσ. και ειδομ αγγελομ καταβαινοντα εκ του ουρανω εχοντα πλυ κλειδα φηι αβυσσου, και ελυση μεγαλω επι πλυ χερα αυτωσ, και εκρατησε του δρακοντα του οφιομ ημ ερχομενοσ εθι διαβολοσ ε σατανασ, ε εδησεμ αυτωμ χιλιετη, ε βαλεμ αυτωμ εισ πλυ αβυσσου, ηρω εδησεμ αυτωμ, και εσφραγισημ ε

in caelo sequebantur eum in equis albis, uestiti byssino albo & mundo, & de ore eius procedit gladius ex una / q̄ parte acutus, ut in ipso percutiat gentes. Et ipse reget eas in uirga ferrea, & ipse calcat torcular uini furoris & irae dei omnipotentis. Et habet in uestimento & in foemore suo nomen scriptum. Rex regum & dominus dominantium. Et uidi unum angelum stantem in sole, & clamauit uoce magna, omnibus aui- / bus quae uolabant per mediū caeli. Venite & congregamini ad cenā magni dei, ut māducetis carnes regū, & carnes tribunorū, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentiū in ipsis, & carnes omnium liberorum ac seruorum & pu- / fillorum ac magnorum. Et uidi bestiā & reges terrae & exercitus eorum con- / gregatos ad faciendū prelium cum illo qui sedebat in equo & cū exercitu eius. Et apprehensa est bestia, & cū illa pseu- / doppheta, & q̄ fecit signa corā ipso, in quibus seduxit eos qui acceperunt cha- / racterem bestiae, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardens in sulphure, & ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum qui procedit de ore ipsi- / us, & omnes aues saturatae sunt carni- / bus eorum.

Et uidi angelum descendentem de caelo habentem clauem abyssi, & cate- / nam magnam in manu sua. Et apprehendit draconem serpentem antiquū, qui est diabolus & satanas, & ligauit eum per annos mille, & misit eum in abyssū, & clausit eū, & signauit super il- / lum ut

XX

πάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι,
 ἄχρι πλεονῆ χιλία ἔτη. καὶ μετὰ ταῦτα
 δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικροῦ χρόνου. καὶ ἔι-
 δομ χρόνου καὶ ἐκάθισαμ ἐπ' αὐτούς, καὶ
 κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς. καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
 πεπλεκισμένων διὰ τῆ μαρτυρίαν ἸΗΣΟΥ
 καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐ
 προσεκύνησαν τῷ θείῳ, οὔτε πλὴν εἰκόνα αὐ-
 τοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὴ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέ-
 τωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πλὴν χεῖρα αὐτῶν, καὶ
 ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ ΧΡΙΣΤΟΥ
 χιλία ἔτη. οἱ ἄλλοι οὖν οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνέ-
 ζησαν ἕως τελευτῆ τὰ χιλία ἔτη ἄχρι, αὐτὴ ἡ
 ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος ὁ ἅγιος ὁ ἔ-
 χων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ, ἐπὶ
 τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει
 ἰσχύοντα, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ, καὶ
 τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ
 χιλία ἔτη. καὶ ὅτε ἐτελεύτησαν τὰ χιλία
 ἔτη, λυθῆσεται ὁ σατανὰς ἐκ τοῦ φυλακῆς
 αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη
 τὰ ἐν τέσσαρσι γωνίαις τοῦ γῆς τὸν γῶγ
 καὶ μαγῶν συναγαγῆν αὐτούς εἰς πόλει
 μορ, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τοῦ θαλάσ-
 σης, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τοῦ γῆς,
 καὶ ἐκύκλωσαν πλὴν παρεμβολῶν τῶν ἁγί-
 ων, καὶ πλὴν πόλεων πλὴν ἡγαπημένων. καὶ
 ἔβησαν ἄπ' ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ κατέφαίνον
 αὐτούς, καὶ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη
 εἰς τὸ λίμνην τῶν πυρῶν, καὶ θεῖα, ὅπως τὸ θηρίον,
 καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανιστὴς ἡμέρας
 καὶ νυκτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ αἰῶνων. καὶ ἔιδον
 θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὴ καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ.
 οὐ ἄπ' προσώπου ἐφυγῆν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ
 τόπος οὐκ ἐνεβλήθη αὐτοῖς, καὶ ἔιδον τοὺς νεκροὺς
 μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
 καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν. καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, ὃ
 δεῖ τὸ ζῶν, καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γυναι-
 μῶν ἐν

lum, ut non seducat amplius gentes,
 donec consummentur mille anni. Et
 post hoc oportet illū solui modico tem-
 pore. Et uidi sedes, & sederunt super
 eas, & iudicium datum est illis. Et ani-
 mas decollatorum propter testimoniū
 Iesu, & propter uerbum dei, & qui non
 adorauerunt bestiam, neque imaginem
 eius, nec acceperunt characterem eius
 in frontibus suis, aut in manibus suis, &
 uixerunt, & regnauerunt cum Christo
 mille annis. Ceteri uero mortuorum,
 non reuixerunt, donec consummentur
 mille anni. Hæc est resurrectio prima.
 Beatus & sanctus qui habet partem in
 resurrectione prima. In his secunda
 mors non habet potestatem, sed erunt
 sacerdotes dei & Christi, & regnabunt
 cum illo mille annis. Et cum consum-
 mati fuerint mille anni, soluet satanas
 de carcere suo, & exhibit ut seducat gētes
 quæ sunt super quatuor angulos terræ gog
 & magog, ut congreget eos in plium,
 quorum numerus est sicut arena maris. &
 ascendentur super latitudinē terræ, & circū
 ierūt castra sanctorum & ciuitatē dilectā.
 Et descendit ignis a deo de cælo & deuo-
 rauit eos, & diabolus qui seducebat eos,
 missus est in stagnū ignis & sulphuris
 ubi & bestia & pseudopropheta crucia-
 buntur die ac nocte in sæcula sæculorum.
 Et uidi thronū magnū candidū & sedē
 tem super eū, a cuius cōspectu fugit terra
 & cælum, & locus nō est inuētus eis. Et
 uidi mortuos magnos, & pusillos stan-
 tes in cōspectu throni, & libri aperti sunt,
 & alius liber apertus est qui est uita, &
 iudicati sunt mortui ex his quæ scripta
 erant

μενών εν τῷ βιβλίῳ, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τὴν πυρρῆς, ὁ ὅτι ὁ θάνατος θάνατος, καὶ ἔτις οὐχ ἐνεθή εν τῇ βίβλῳ ἐν ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τὴν πυρρῆς.

καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν, ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἠθροθη, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ εἶδον ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καινὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην, ὡς νύμφην κεκοσμημένην ἑαυτῇ, καὶ ἠκούσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, ἰδοὺ ἡ πόλις τῆς θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκενώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῆς ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεὸς αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα ἠθροθη, καὶ εἶπερ ὁ καινὸς ἥμερος ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἰδοὺ καινὰ πάντα ποιῶ, καὶ λέγει μοι, γράψου ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθῆναι καὶ πιστοὶ εἰσι, καὶ ἐπέμοι, γέγονε, ἐγὼ εἰμὶ τὸ α καὶ τὸ ω ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, καὶ εἶδον τὸν πνεῦμα καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ὕδατος ἐν ζωῆς φωνῆς λέγουσας, κληρονομήσατε πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός, φησὶς δὲ, καὶ ἀπιστοὶς καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις, καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψεύδει τοῦ μέρους αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καινῇ, καὶ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅστις δὲ ἔπερος θάνατος, καὶ ἔλθου πρὸς με εἰς τὴν ἐπιπέλας ἐλπίς ἐν χόνην τὰς ἐπιπέλας γεμούσας τῶν ἐπιπέλας πληγῶν ἧν ἔχάτω, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ

erant in libris secundū opa ipsoꝝ, & dedit mare mortuos q̄ in eo erāt, & mors & infernus dederūt eos q̄ in ipsis erant & iudicatū est de singulis secundū opera ipsoꝝ. Et infernus & mors missi sunt in stagnū ignis. Hæc est mors secunda. Et qui nō inuentus est in libro uitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

XXI

Et uidi cœlum mouum & terram nouam. Primum enim cœlum & prima terra abiit, & mare iam non est. Et ego Ioannes uidi sanctam ciuitatem Hierusalem nouam descendentem de cœlo a deo paratam, sicut sponsam ornatam uiro suo. Et audiui uocem magnam de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erūt, & ipse deus cum eis erit eorum deus. Et absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum. Et mors ultra non erit, neq; luctus, neq; clamor, neq; dolor erit ultra, quia prima abierunt. Et dixit, qui sedebat in throno. Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi. Scribe, quia hæc uerba fidelia sunt & uera. Et dixit mihi. Factum est. Ego sum Alpha & ω initium & finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ uiuæ gratis. Qui uicerit, possidebit hæc, & ero illi deus, & ipse erit mihi filius. Timidis autem & incredulis & execratis, & homicidis, & fornicatorib⁹, & ueneficis, & idololâtris & omnibus mēdacibus pars illoꝝ erit in stagno ardēti igne & sulphure, qđ est mors secunda. Et uenit ad me unus de septem angelis habentibus phialas plenas septē plagis nouissimis, & locutus est 4 est mecum

μετ' ἐμοῦ λέγων, δειῦρο δεῖξω σοι τὴν νύμφην τὴν
 ἀρνίον τὴν γυναικᾶ. καὶ ἀπλῶνκέ με ἐν πνεύ
 ματι ἐπὶ ὄρος, μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἐδ' ἐξέ
 μοι πύλιν πύλιν μεγάλην, πύλιν ἁγίαν ἱε
 ρουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ, ἔχουσα πύλιν ὄψιν τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ
 φῶς ἢ αὐτῆς ὅμοιο. Ἐκείνη ἠμῶν τὰ ἴασι
 δι' ἡρυσάλιζοντι. ἔχουσα τε τῆχος μέγα καὶ
 ὑψηλὸν. ἔχουσα πυλῶνας. β. καὶ ἐπὶ τοῖς
 πυλῶσι ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐ
 πιγεγραμμένα, ἃ ὄσι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν
 Ἰσραὴλ. ἀπ' ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς,
 ἀπ' βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς. ἀπ' μεσημβρίας πυ
 λῶνες τρεῖς, ἀπ' δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς, καὶ τῆ
 χος τὸ πῶλεως ἔχομεν δεμελίους δώδεκα, καὶ
 ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τῶν
 Ἰσραὴλ. ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἔχει κάλαμον
 χρυσοῦ ἵνα μετρήσῃ πύλιν πόλιν, καὶ τὴν πυ
 λῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τῆχος αὐτῆς, καὶ ἡ πό
 λις περὶ ἀγῶνος κέεται, ἐπὶ τὸ μέτρον αὐτῆς τὸ
 πύλιν ἐν ὄσπρῳ καὶ τὸ πλάτος, καὶ ἐμέτρησε τὴν
 πόλιν ἐν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σαδίων δώδε
 κα χιλιάδων τὸ μέτρον, καὶ τὸ πλάτος, καὶ
 τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐσίμ. καὶ ἐμέτρησε τὸ τῆ
 χος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων
 πενήτων, μέτρον ἀνθρώπου ὃ ἐστὶ ἀγγέλου. Ἐ
 ἦν ἡ ἐπιδομοσις τοῦ τείχους αὐτῆς ἱάσπις, ἐ
 ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν ὁμοία ὑάλῳ κα
 ραφῷ, καὶ οἱ δεμελῖοι τοῦ τείχους ἐν πόλε
 ως παντὶ λίθῳ ἠμῶν κεκοσμημένοι. Ὁ θεμέ
 λιος ὁ πρῶτος ἱάσπις, ὁ δεῦτερος σάπφειρος,
 ὁ τρίτος καλκιδῶν, ὁ τέταρτος σμάραγι
 δος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιος,
 ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βερύλλιος, ὁ
 ἕννατος τὸπάσιον, ὁ δέκατος χρυσοπρασος, ὁ
 ἑνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθιστος.
 Ἐπὶ δὲ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται,
 ἀνὰ ἕνα ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἕνα ἐνός μαργα
 ρίτου

est mecum, dicens. Veni & ostendam
 tibi sponsam uxorem agni. Et sustu
 lit me in spiritu in monte magnū & al
 tū, & ostēdit mihi ciuitatē magnā, san
 ctā Hierusalē descēdētē de cœlo a deo,
 habentē claritatē dei. Et lumē ei⁹ simile
 lapidi p̄ciosissimo tāc̄; lapidi iaspidis,
 sicut cristallū, & habebat muꝝ magnū
 & altū, habentē portas duodecim, & in
 portis angelos duodecim, & noīa inscri
 pta q̄ sūt noīa duodecim tribuū filioꝝ
 Israel. Ab oriēte portæ tres, ab aquilo
 ne portæ tres, ab austro portæ tres, ab
 occasu portæ tres, & murus ciuitatis ha
 bens fundamēta duodecim, & in ipsis
 duodecim noīa duodecim apostolorū
 agni. Et q̄ loq̄bat̄ mecum, habebat men
 surā arundineā aureā, ut metiretur ciui
 tatē & portas eius, & murū eius. Et ciui
 tas in quadro posita est, & lōgītudo ei⁹
 tanta est, quāta & latitudo, & mēsus est
 ciuitatē de arūdine aurea p̄ stadia duo
 decim milia. & longitudo & altitudo &
 latitudo ei⁹ æqualia sunt. Et mensus est
 murū eius centū quadragintaquatuor
 cubitorū, mensura hoīs q̄ est angeli. Et
 erat structura muri eius ex iaspide, ip
 sa uero ciuitas aurum mūdum, similis
 uitro mūdo, & fundamēta muri ciuita
 tis om̄i lapide p̄cioso ornata. Fūdame
 tū primū iaspis, secūdū saphirus, tertiū
 calcedoni⁹, quartū smaragd⁹, q̄ntū sar
 donix, sextū sardi⁹, septimū chrysolit⁹,
 octauū beryllus, nonū topazi⁹, decimū
 chrysoprasus, undecimū hyacinthus,
 duodecimū amethystus. Et duodecim
 portæ duodecim margaritæ sunt, p̄ sin
 gulas, & singulæ portæ singulis marga
 ritis erant

ρίτη, κη η πλατεια τ πολεως χρυσιον καθαρη,
 ως υαλος διαφανης. Ε ναον ουκ ειδον ερ αυ
 τη. ο ρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτη
 εστι, κη το αγιον. κη η πόλις ου χρείαμ εχε
 του ηλιου, ουδε φη σελιως ινα φανωσιμ αυ
 τη. η γαρ δόξα του θεου εφωτισεμ αυτη. κη
 ο λυχνιου αυτης το αγιον. κη τα εδνη των
 σωζομενων εν τω φωτι αυτης περιπατησ
 σι. κη οι βασιλεις φη γης φερουσι των δό
 ξαμ αυτων εις αυτην, και πυλωνες αυτης ουμη
 κλεισθησιν ημερας, νυξ γαρ ουκ εσα εκε. Ε
 ον μη εισελθκ εις αυτην παμ κοινη Ε ποι
 ονμ βδελυγμα Ε ψυδος, ειμη οι γεγραμ
 μενοι εν τω βιβλιω φη ζωης του αγιου.

Και εδεξε μοι καθαρον ποταμον υδατος
 ζωης λαμπερον ως κρυσταλλον, εκ κρηθου μουνομ
 εκ του θρονου του θεου, και του αγιου. εν με
 σω φη πλατεια αυτης, κη του ποταμου,
 εντευθεμ Ε εντευθεμ ξυλον ζωης περισω καρι
 πους δωδεκα κατα μιλια ενα εκασον απο
 θιδοντα καρπομ αυτου. και τα φυλλα του
 ξυλου εις θραπειαμ ην εδνωμ, κη παμ κα
 ταναθεμα ουκ εσα ετι. κη ο θρονου του θεου
 κη του αγιου εν αυτη εσα. κη οι δουλοι
 αυτου λατρευσουσιμ αυτη, κη οφονται το
 προσωπομ αυτη, Ε το ονομα αυτη επι ην
 μετωπωμ αυτην, κη νυξ ουκ εσα εκε, κη
 χρείαμ ουκ εχουσιμ λυχνου, και φωτος ηλιου
 οτι κυριος ο θεος φωτιζη αυτους, Ε βασιλευ
 σουσιμ εις τους αιωνας ην αιωνων. και ει
 πε μοι, οντοι οι λογοι τισοι Ε αληθινοι. κη
 κυριου ο θεος ην αγιωμ προφητων απεσα
 λετημ αγγελου αυτη δειξα ητις δουλοις αυ
 τη εδ ε γενεσθαι εν ταχα. ιδου ερχομαι
 ταχυ, μακαριου ο κρηων τουσ λογους φη
 προφητιασ του βιβλιου τουτου. και εγω
 ιωαννης ο βλέπωμ ταυτα, και ακουωμ.
 και οτε ηκουσα και εβλεφα, επεσα προ
 σκυωσθαι εμπροσθεμ των ποδων του
 αγγελου

rita, & platea ciuitatis aurū mundum,
 tanquam uitrum perlucidum. Et tem
 plum non uidi in ea. Dominus enim
 deus omnipotens templum illius est
 & agnus. Et ciuitas non eget sole ne
 q; luna, ut luceant in ea. Nam claritas
 dei illuminauit eam, & lucerna eius est
 agnus. Et ambulabunt gentes, quæ
 seruatae fuerunt in lumine eius, & re
 ges terræ afferent gloriam suam in il
 lam. Et portæ eius non claudentur
 per diem. Nox enim non erit illic, Non
 intrabit in eam aliquid quod iniqui
 nat aut abominationem facit & men
 dacium, nisi qui scripti sunt in libro
 uitæ agni.

Et ostendit mihi fluuiū aquæ uiuæ,
 splendidum tanq̄ crystallum procedē
 tem de sede dei & agni. In medio pla
 teæ eius, & ex utraq; parte fluminis li
 gnum uitæ afferens fructus duodecim
 per menses singulos reddens fructum
 suum, & folia ligni ad sanitatē gentiū.
 Et omne maledictū non erit amplius,
 sed sedes dei & agni in illa erunt, & ser
 ui eius seruient illi. Et uidebunt faciem
 eius & nomen eius in frontibus suis.
 Et nox ultra non erit, & non egebunt
 lumine lucernæ, neq; lumine solis, quo
 niam dominus deus illuminat illos,
 & regnabunt in sæcula sæculorū. Et di
 xit mihi. Hæc uerba fidelia sunt, &
 uera. Et dñs deus sanctorū prophetarū
 misit angelū suū ostendere seruis suis,
 q̄ oportet fieri cito, Et ecce uenio uelo
 citer, Beatus q̄ custodit uerba pphetiæ
 libri huius. Et ego Ioannes qui audiui
 & uidi hæc. Et postq̄ audissem & ui
 dissem, cecidi ut adorarem ante pedes
 angeli

XXII

ἀγγέλου τοῦ δεκνύοντός μοι ταῦτα, καὶ λέ-
 γει μοι, ὄρα μὴ σάωθῃς σου ἵνα γάρ εἰμι καὶ ἡ
 ἀδελφότης σου προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων
 τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. Ἦν δὲ δεῦ-
 προσκαύκασον, καὶ λέγει μοι, μὴ σφραγίσῃς τὸς
 λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου, ὅτι
 καιρὸς ἐγγύς ἐστι. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι,
 καὶ ὁ ῥυπῶν ῥυπωσάτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαι-
 ωθήτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. καὶ ἡ
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ'
 ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἕκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ
 ἔσται. ἐγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω, ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ
 πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ ποιοῦν-
 τες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐ-
 τῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τῆς πυλῶ-
 σις εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω δὲ οἱ κύνες
 καὶ οἱ φαρμακοὶ, καὶ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ
 οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν, καὶ ποι-
 ῶν ψεῦδος. ἐγὼ ἸΗΣΟΥΣ ἔπεμψα τὸν ἄγγε-
 λόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ταῖς ἐκ-
 κλησίαις, ἐγὼ εἰμὶ ῥίζα, καὶ τὸ γένος τοῦ δα-
 βίδ, ὁ ἄσπης λαμπρός, καὶ ὁ ὀρθρινός, καὶ τὸ πνεῦ-
 μα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, ἔλθε. καὶ ὁ ἀκούων
 εἰπάτω, ἔλθε. καὶ ὁ διψῶν, ἔλθέτω. καὶ ὁ θέ-
 λων, λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν, συμ-
 μαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λό-
 γους προφητείας βιβλίου τούτου. εἴ τις ἐπιθή-
 σῃ πρὸς ταῦτα ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πλη-
 γὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ, καὶ εἴ-
 τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς προφητείας
 ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ
 βίβλου ζωῆς, καὶ πόλεως ἁγίας, καὶ τῶν γε-
 γραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρτυ-
 ρῶν ταῦτα, ναὶ ἔρχομαι ταχύ, ἀμὴν. ναὶ, ἔρ-
 χου κύριε ἸΗΣΟΥ, ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἸΗ-
 ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμὴν.

angeli qui mihi hæc ostendebat. Et di-
 cit mihi. Vide ne feceris. Cōseruus em̄
 tuus sū, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum
 qui seruant uerba prophetiæ libri huius.
 Deum adora. Et dicit mihi. Ne signa-
 ueris uerba prophetiæ libri huius. Tē-
 pus enim prope est. Qui nocet, noceat
 adhuc, & qui in sordibus est, sordescat
 adhuc, & qui iustus est, iustificetur ad-
 huc, & sanctus sanctificetur adhuc, & ecce ue-
 nio cito, & merces mea mecum est, ut red-
 dam unicuique ut opus illius erit. Ego sum
 alpha & ω, primus & nouissimus, prin-
 cipium & finis. Beati qui seruant man-
 data illius ut sit potestas eorum in li-
 gno uitæ, & per portas intrent in ciuita-
 tem. Foris autem canes & uenefici &
 impudici & homicidæ & idolis seruien-
 tes, & omnis qui amat & facit menda-
 cium. Ego Iesus misi angelum meum testi-
 ficari uobis hæc in ecclesijs. Ego sum ge-
 nus & radix Dauid, stella splendida &
 matutina. Et spiritus & sponsa dicunt,
 ueni. Et qui audit dicat ueni. Et qui sitit
 ueniat, & qui uult, accipiat aquam uitæ
 gratis. Contestor enim omni audienti
 uerba prophetiæ libri huius. Si quis ap-
 posuerit ad hæc, apponet deus super il-
 lum plagas scriptas in libro isto. Et si quis
 diminuerit de uerbis libri prophetiæ hu-
 ius, auferet deus partem eius de libro ui-
 tæ, & de ciuitate sancta, & de his que scri-
 pta sunt in libro isto. Dicit qui testi-
 monium phibet isto. Etiam, uenio cito. Amen.
 Etiam Veni dñe Iesu. Gratia dñi no-
 stri Iesu Christi cum oibus uobis. Amen.

Finis Testamenti totius ad græcā ueritatē uetustissimorumque Codicum Latinoꝝ
 fidem & ad pbatissimorum authorū citationē & interpretationem accu-
 rate recogniti, opera studioque D. Erasmi Roterodami.

